

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 365 - ANY XXXI - Juliol 1994

Almanac

JULIOL: Mes de 31 dies, setè de l'any del calendari gregorià.

Som en ple estiu. Els dies són els més llargs de l'any.

La calor apreta de valent:

El dia 1 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 7h 28m

El dia 30 el sol surt a les 4h 44m, i es pon a les 7h 10m

El dia 23 el sol entra a la constel·lació del LLEÓ.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Aquest mes no ofereix pas un gran relleu en la vida col·lectiva. La forta calor no convida a una gran activitat. De tota manera antigament era un temps de molta feina, ja que s'acabava la sega i es començava a batre. El refranyer recorda aquests fets:

*Pel juliol
beure, suar
i la fresca buscar.*

*Pel juliol
les garbes a l'era
i els bous al sol.*

El cicle de les collites i cuidar els animals, omplen de dites aquest mes:

*Pel juliol
ja hi ha verol;
per l'agost
ja és most,
i pel setembre
ja és verema.*

*Porcells de juliol
són beneïts
i creixen molt.*

Dia 10: SANT CRISTÒFOL, patró dels xofers. Antigament era un sant molt venerat, ja que havia estat invocat contra la pesta.

Dia 16: LA MARE DE DÉU DEL CARME. A la costa invocaven la Mare de Déu del Carme perquè els guardés de tempestes i no es perdessin la nau i la gent. Al camp la invocaven perquè guardés el bestiar de caure i perquè l'ajudí a aixecar-se quan cau.

Dia 25: SANT JAUME APOSTOL. Que els costums han canviat molt d'uns anys ençà, és la creença antiga que tenia per molt dolent per a la salut el banyar-se el dia d'avui. Hom creia que qui ho feia no viuria gaire temps, puix es tallen la salut i la vida. Diu el refrany:

*Qui es banya per Sant Jaume,
poc temps més menja a taula.*

ELS REMEIS DE LA PADRINA

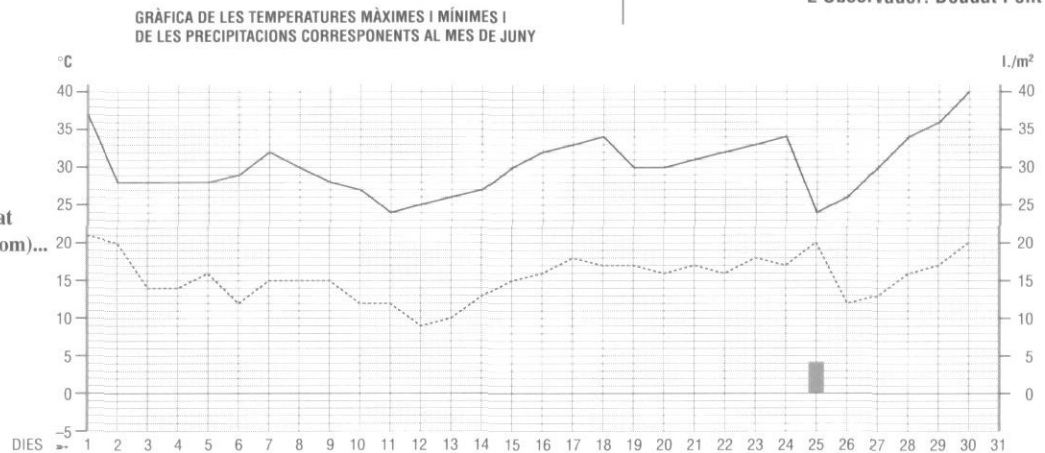
Les antigues oracions remeieres servien també per guarir qualsevol tipus de malaltia, fins i tot l'erisipela. Aquesta que transcrivim havia estat utilitzada a les Pallargues:

ORACIÓ PER A CURAR L'ERISPELA

"Berdanc minova
et fondràs com la sal a l'olla,
t'aniràs a fonigor
com lo sol a ponedor
i et reduiràs com un gra de mill
amb mil bandes.
Jesús ha nat,
Jesús ha mort,
Jesús ha ressucitat;
així es curi aquesta infermetat
com aquestes paraules són veritat.
En nom de Déu i la Santíssima Trinitat
facin la gràcia de curar el mal de... (nom)...
ben aviat!".

(Perquè l'oració faci efecte s'ha de fer una novena. La mateixa oració podia servir per curar els aristos dels dits).

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

L'Observador: Deudat Pont

R. Bernaus

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 8 a les 21h 37m
 Quart creixent ◐ el dia 16 a la 1h 12m
 Lluna plena ○ el dia 22 a les 20h 16m
 Quart minvant ◑ el dia 30 a les 12h 40m

Demografia

(Mes de juny de 1994)

NAIXEMENTS

Carles Esteve i Sàiz dia 19
 Caterina Triquell i Cebrian dia 20
 Sergi Repilado i Romero dia 23

MATRIMONIS

Pere-Ramon Puntada i Humanes i
 Maria-Rosa Pacheco i Vargas dia 18
 Miquel Villaró i Cortada i
 Gemma Vicens i Jovell dia 25

DEFUNCIONS

Dolors Solé i Sort 84 anys, dia 1
 Salvador Gimbert i Castelló 55 anys, dia 3
 Francesc Oliva i Piulats 79 anys, dia 11
 Anna Gallego i Fernández 88 anys, dia 14
 Jaume Moreno i Balagueró 19 anys, dia 25

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JUNY

Dia 25 4'2 l./m²
TOTAL **4'2 l./m²**

TEMPERATURES EXTREMES DEL JUNY

Màxima del mes 40°, dia 30
 Mínima del mes 9°, dia 12
 Oscil·lació extrema mensual 31°
 Mitja de les màximes 30'200°
 Mitja de les mínimes 15'433°
 Mitja de les mitjanes 22'833°

Fets del mes

Text i fotos: Josep Bertran

"L'ESPAI", OBERT

L'Espai Guinovart ha obert definitivament les portes amb la rehabilitació de la plaça del Mercat, tot inaugurat per Jordi Pujol.

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, va presidir l'acte d'inauguració de l'Espai Guinovart el dissabte dia 2 de juliol. A partir d'ara el nou equipament cultural de la nostra vila estarà obert definitivament. Juntament amb Pujol, acudiren a l'acte nombrosos polítics i públic en general que ompliren les instal·lacions de gom a gom.

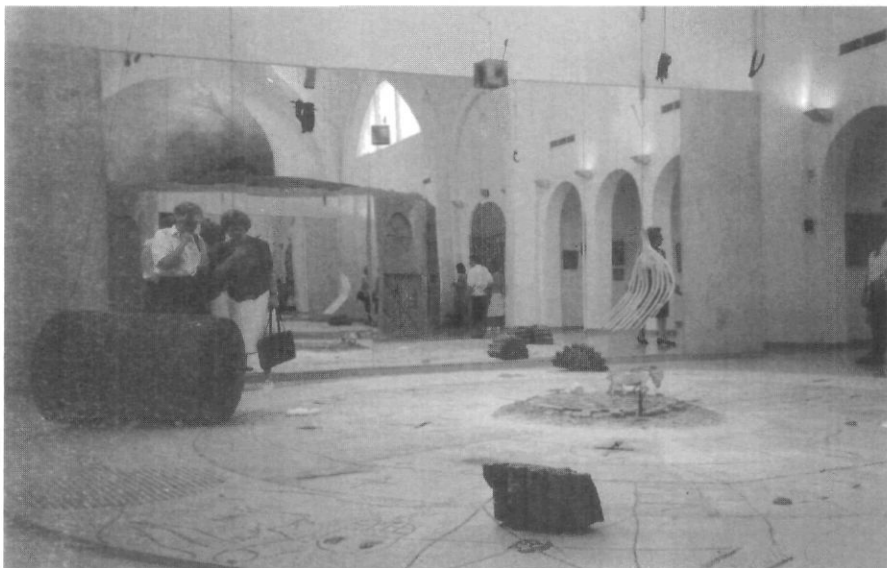
Durant l'acte oficial intervingué l'alcalde de la vila, Josep Huguet, que posà de manifest la satisfacció de tota la població per disposar d'un equipament de les característiques i la importància ➡

de l'Espai i donà les gràcies a tots aquells que ho havien fet possible, des de les institucions fins als operaris que han treballat en les obres d'adequació.

Josep Guinovart declinà parlar i únicament es dirigí al públic per explicar que el que havia de dir ja ho deia amb l'obra que omplia l'Espai. Per la seva part, Jordi Pujol va intervenir en un llarg discurs en el decurs del qual va dir que equipaments com el de l'Espai ajudaven al reequilibri territorial de Catalunya. Es referí, també, a la necessitat que països i individus, servin els seus orígens i que, malgrat la interrelació cada vegada més gran que hi ha per tot el món, cal mantenir la pròpia identitat com a única fórmula per a prosperar globalment.

Guinovart i l'alcalde d'Agramunt acompanyaren el President durant el recorregut per tot l'Espai seguit d'una munió d'acompanyants i públic en general que feien difícil desplaçar-se. Dins la Cabana, amb més tranquil·litat, Pujol escoltà atentament les explicacions de l'artista.

Durant tot el dissabte i el diumenge la desfilada d'agramuntins i forasters fou constant dins l'Espai. Els qui ja l'havien visitat durant la Festa Major es mostraren sorpresos pels canvis introduïts.

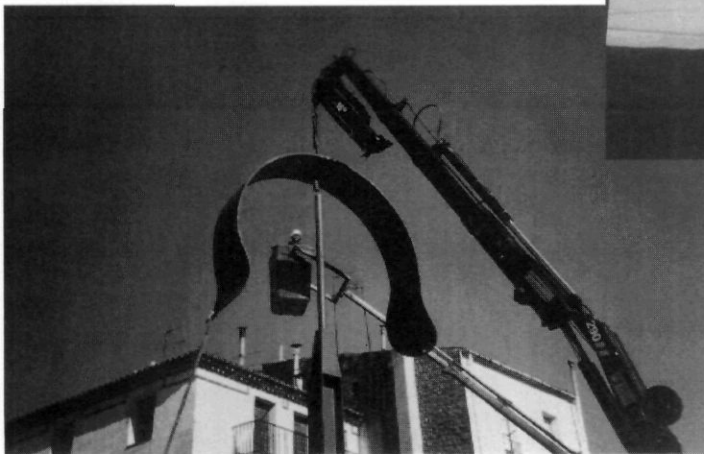
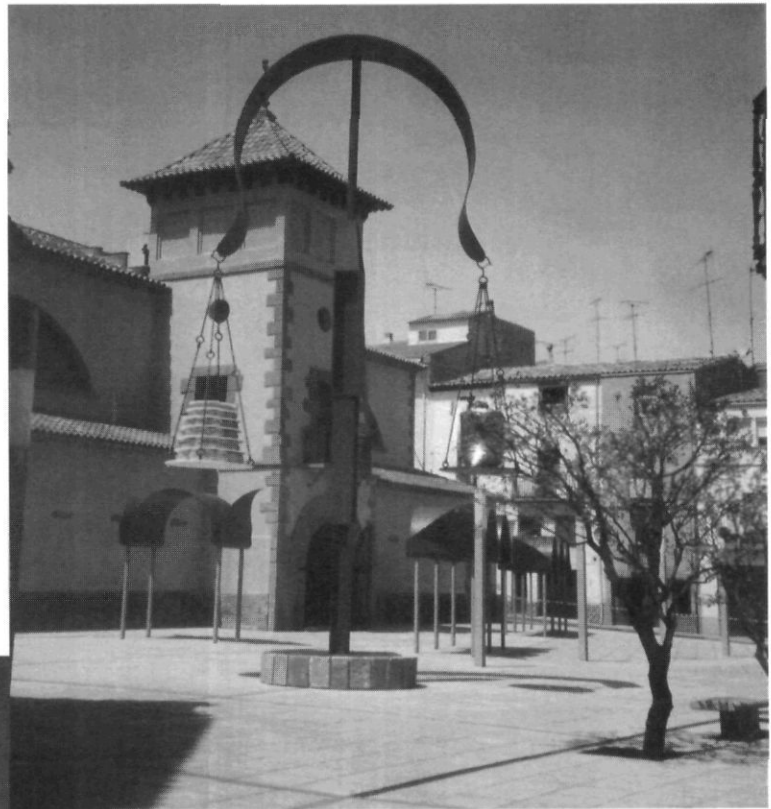

Abans de la inauguració oficial, s'organitzà una roda de premsa a l'Ajuntament. A més de l'alcalde i l'artista hi participà el Director General d'Arts Plàstiques de la Generalitat, Josep Miquel Garcia, Antoni Traguany i Maria Antònia Alsina, responsables tècnics de la remodelació de l'edifici del Mercat.

La Cobla Infantil d'Agramunt amenitzà dues ballades de sardanes a la Plaça del Mercat. Al matí no hi anà ningú donada l'hora tan calorosa del migdia. A la tarda la sessió fou ben concorreguda.

Els actes festius de la nit foren protagonitzats per la Cobla Diatònica i el Grup d'Havaneres Vent Serè. Mentre que alguns dels assistents s'estaven drets, altres es portaren cadires de casa o bé s'utilitzaren els bancs del Foment.

La construcció de l'Espai Guinovart ha motivat la reordenació de la Plaça del Mercat que ha canviat totalment d'aspecte. En general el resultat ha estat ben acceptat pels agramuntins.

L'element més emblemàtic de la plaça és la gran balança que amb la seva grandària i majestuositat la presideix. La seva grandària va comportar problemes per a la col·locació, que es van resoldre amb destresa per part dels operaris. ➔

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de **SOLUCIONAR QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

VISITA DEL PRESIDENT PUJOL

Jordi Pujol romangué unes hores a Agramunt per inaugurar la carretera d'Artesa i l'Espai Guinovart.

El president de la Generalitat arribà a Agramunt a quarts de sis de la tarda del dissabte dia 2 de juliol. Abans d'entrar a la vila s'aturà a l'inici

de la travessia de la C-240 on inaugurarà les obres de millora del ferm i l'eixamplament del tram entre Agramunt i Artesa de Segre amb una

longitud de 13 quilòmetres amb un cost de 540 milions de pessetes.

Les obres tenen el complement de la urbanització de tota la travessia des de la intersecció amb el Polígon i fins al pont sobre el canal d'Urgell. Aquestes obres encara no estan acabades del tot i consten de dues rotondes, dos carrils laterals fins al carrer de les Planes, instal·lació de 150 punts de llum i les voreres de la carretera d'Artesa.

Com és costum, el President fou rebut a l'Ajuntament per part de nombroses autoritats i representants d'entitats de la vila. Acte seguit signà el llibre d'honor davant l'atenta mirada de l'alcalde, Josep Huguet i Josep Guinovart. ➤

Generalitat de Catalunya

BOMBA INCENDIÀRIA

A la natura, qualsevol foc és molt perillós.

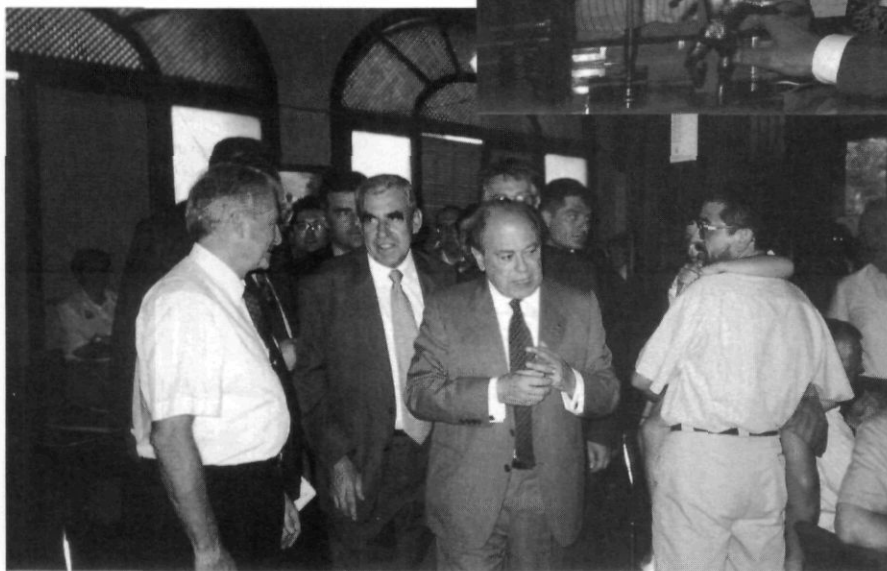
SI DEU FOC TRUQUI AL
085
BOMBERS DE LA GENERALITAT

Aquest estiu, una simple burilla pot tenir la potència devastadora d'una bomba incendiària; només serà necessari que un inconscient la llenci per la finestra del cotxe, no l'apagui trepitjant-la o faci servir el bosc com un immens cendrer.

Aquest any, aquest estiu, el perill d'incendi és màxim. Qualsevol flama o espurna, per insignificant que pugui semblar, pot tenir conseqüències desastroses; per això, si us plau, aquest estiu no enceneu foc, enlloc.

ANIREM
"ENDAVANT"

L'anècdota de la visita del President es produí amb l'entrevista que mantingué amb el veí de la vila, Ramon Casals i Fornells que des de fa uns anys no surt de casa seva per causa de la seva malaltia. L'entrevista fou extremadament cordial amb l'únic testimoni de l'alcalde agramuntí.

La visita de Jordi Pujol finalitzà amb un pisolavis servit al teatre del Casal. Durant el recorregut, el President es dirigí a diversos vilatans i s'interessà per la celebració del cinquè aniversari del Club de Billar que s'estava realitzant en aquells moments.

L'accident s'esdevingué poc després d'iniciar-se el Correfoc.

SANT JOAN

La mort del jove Jaume Moreno i Balagueró va posar de dol el cap de setmana de Sant Joan.

El noi participava en el correfocs que el Grup de Diables l'Espetec havia organitzat el dia 24 a la nit per commemorar el desè aniversari de la seva fundació. Per aquest motiu hi participaven antics i actuals integrants del grup que volien recuperar els orígens amb la celebració d'un típic correfoc deixant al marge altres muntatges que s'havien fet en diversos moments d'aquesta trajectòria.

El jove diable de 19 anys va caure fortuïtament al carrer del Firal poc després d'iniciar-se el correfoc a dalt ➤

del Castell mentre feia la seva segona passada de carretilla. La mala fortuna va fer que el seu cap impactés contra la paret produint-se un vessament cerebral a conseqüència del qual va morir poques hores més tard.

Immediatament després de la caiguda i en observar que el jove estava inconscient, malgrat que no presentava cap ferida, va ser traslladat al CAP per l'ambulància de la Creu Roja que, amb els bombers i la policia local, es trobava

a poca distància dins el dispositiu de seguretat establert.

El metge de guàrdia ordenà el trasllat al centre hospitalari Arnau de Vilanova de Lleida on, malgrat els intents per salvar el jove accidentat, al voltant de les tres de la matinada, entrava en coma profund morint poca estona després.

En conèixer-se a Agramunt el fet irreversible, es va suspendre el concert de rock que s'estava celebrant al Camp de Futbol dins els actes del desè

aniversari. La notícia va caure com una llosa sobre els assistents i, l'endemà, una greu commoció va planar per tota la vila a mesura que la tràgica notícia era coneguda pels veïns.

L'enterrament del jove infortunat es celebrà el diumenge 26, amb l'assistència de centenars de persones i una presència massiva de jovent que varen portar el fèretre a les espatlles fins al temple parroquial.

LA TRADICIÓ

Alguns costums al voltant de les festes més tradicionals van canviant. Algunes celebracions van desapareixent mentre que d'altres sorgeixen i es consoliden. Els focs en alguns barris continuen encenent-se en fer-se focs en la nit més curta de l'any. Els petards cada vegada són més sorollosos i amb ells és més fàcil fer alguna destrossa en el mobiliari urbà i particular.

Revetlla al Mercadal amb poca assistència i cada vegada són més nombroses les celebracions particulars que apleguen a grups familiars, amics i veïns que resten plegats fins a altes hores de la matinada.

El Passeig centra l'activitat festiva del dia de Sant Joan, amb la celebració

Cuiners i públic esperant que la paella estigui a punt.

Cobla, balladors i públic durant l'aplec al capvespre.

de la Paellada Popular i l'Aplec de Sardanes amb poca assistència al matí i més nombrosa a mesura que avançava la tarda.

Com és habitual, es condimentaren les dues grans paelles d'arròs que molts es menjaren escampats en grups cercant l'ombra. Altres omplien cassoles per endur-se a casa i menjar-se en família. Entre tots, més de mil dues-centes racions.

L'aplec sardanístic aplega nombrosos

balladors i públic en general especialment a partir de les sis de la tarda, quan el sol no es deixa sentir tant.

Participaren les cobles Marinada, Juvenil de Bellpuig, Infantil i Jovenívola d'Agramunt. En el decurs de la tarda

s'organitzaren les habituals rifes i l'esperat concurs de colles improvisades que cada any és més concorregut.

FI DE CURS

Els centres d'ensenyament i moltes activitats organitzen actes festius per celebrar el tancament del curs.

Cada any és més freqüent que en arribar el mes de juny totes aquelles activitats que s'aturaran durant l'estiu, celebrin el fi del curs, sigui escolar o de qualsevol tipus. Festes, sopars, viatges... són habituals darrerament. Cal destacar les celebracions dels centres d'ensenyament que abans o després dels exàmens celebren el final d'un nou curs i l'inici de l'època estiuenca.

Enguany aquesta celebració ha coincidit amb el relleu en la direcció de l'Institut de Batxillerat que ostentava des de feia sis anys el nostre company de SIÓ, Joan Puig. Després d'aquest període no es presentà a la reelecció essent substituït per la professora

Una escena de la representació del Petit Príncep.

Montse Vilaró que ostentava el càrrec de vice-directora i compta amb una llarga tasca formant part de diversos

equips directius. El sots-director és Ramon Bernaus; secretari, Jordi Valls i cap d'estudis, Mercè Vilarassau.

QUINA CALOR

Els primers dies del mes de juliol, les temperatures superaren els quaranta graus a l'ombra.

Una ola de calor envaí tot el país durant els primers dies del mes de juliol amb temperatures que arribaren als 42 graus a l'ombra. Sortosament a la nostra zona no patírem els problemes que a conseqüència dels incendis tingueren en altres contrades de Catalunya. Les molèsties, això sí, foren les habituals de quan passa aquests fenòmens que no són molt freqüents però no pas estranys a casa nostra.

Una de les fórmules per combatre la calor és el banya a les piscines que aquests dies s'han vist molt concorregudes coincidint també amb les activitats que s'hi organitzen cada any durant els mesos de juliol i agost.

Les piscines són lloc de trobada per a molts.

DEPURADORA

La Junta de Sanejament de la Generalitat construeix una depuradora d'aigües residuals a la zona de les Planes.

L'empresa adjudicatària de les obres, COP, està treballant en la construcció de la planta depuradora d'aigües residuals de la nostra vila. Aquest projecte s'inclou en el pla de sanejament de la població que està realitzant la Junta de Sanejament de la Generalitat, la primera fase del qual consistí en la construcció de tres grans nous col·lectors.

La Depuradora tindrà una capacitat per tractar una mitja de 2,7 milions de litres d'aigua diaris. Per hora podrà tractar uns 112,5 metres cúbics, malgrat que pugui arribar fins als 337,5 en cas de necessitat. La planta, que té un cost d'uns 300 milions de pessetes, està situada a la marge dreta del Canal d'Urgell

Un dels dipòsits de la depuradora.

a uns 300 metres del Pont de Ferro. Precisament en aquest indret s'hi construirà l'estació de bombeig que

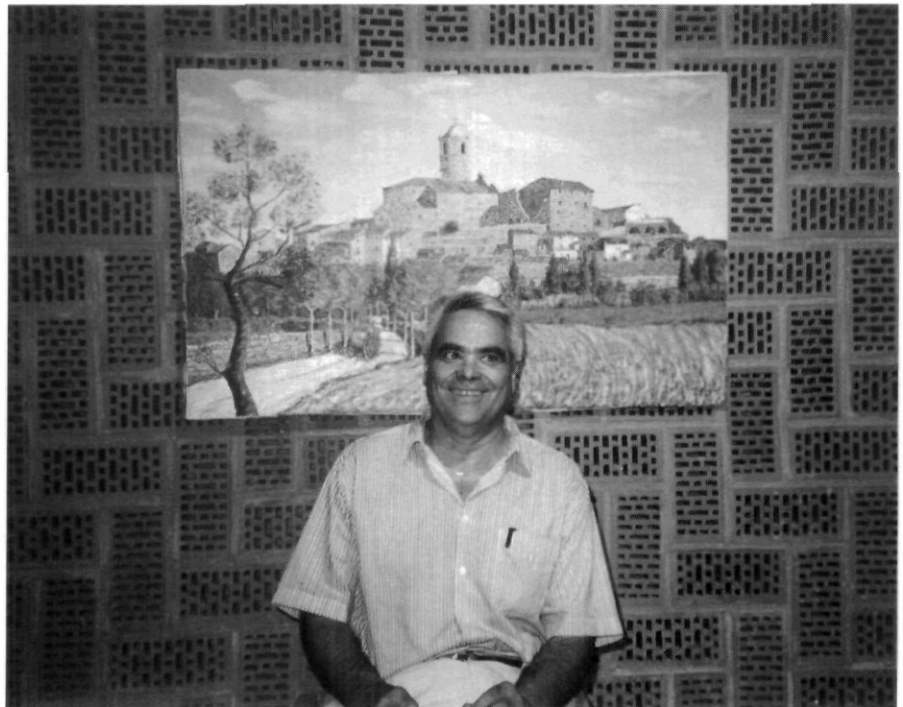
durà les aigües residuals fins la planta. Una vegada tractades es conduiran fins al riu Sió.

ARTESÀ ARTISTA, ARTISTA ARTESÀ

Ramon Roqué exposà la seva obra pictòrica i escultòrica a les Pallargues.

Un total de 16 quadres de pintura, 13 peces de pedra picada i sis treballs esculpits en fusta integraren la primera exposició individual que protagonitzà Ramon Roqué. Aquesta tingué lloc a la veïna població de les Pallargues i fou inaugurada el diumenge dia 3 de juliol amb la presentació de Guillem Viladot.

L'obra d'en Roqué ja és coneguda per molts agramuntins i, no cal dir, puigvertants. El seu poble nadiu és un model continuat per als seus quadres, un dels més significatius és el que es pot veure en la fotografia adjunta. Per alguns l'obra més reeixida es els escuts de pedra que en Ramon esculpeix des de fa poc. Sembla que el martell i el cisell del seu antic ofici de paleta els dominava molt bé.

Ramon Roqué: l'autor i la seva obra.

MÚSICA A L'ESTIU

La música torna a les nits d'estiu amb la programació de concerts als castells i als pobles de l'Urgell.

El dissabte, dia 2 de juliol, s'iniciaren els cicles de "Música als Castells" i "Nits amb Música" que s'organitzen des de fa cinc anys a les nostres contrades a càrrec de diverses institucions. Són una sèrie de concerts totalment gratuïts i que es celebren les nits dels caps de setmana dels mesos de juliol i agost.

Les "Nits amb Música" s'iniciaren a Agramunt amb l'actuació del grup d'havaneres Vent Serè, que va fer una cantada a la plaça del Mercat amb motiu de la inauguració de l'Espai Guinovart. L'actuació al castell de Montclar és prevista pel dia 30 d'aquest mes i el dia 20 d'agost serà el castell de les Pallargues l'escenari de l'actuació del cicle.

A més del grup d'havaneres, participen en la programació de Nits amb Música, les cobles Infantil i Jovenívola amb d'altres agrupacions musicals de la comarca que actuaran en diverses localitats.

Castell de Montclar.

NOTA DE L'ESPETEC

El grup de diables l'ESPETEC manifestem el nostre dolor per la irreparable pèrdua del nostre company i amic JAUME. Així mateix volem expressar el nostre més sincer condol als seus familiars.

La fatalitat volgué que el que havia d'ésser una nit de celebració i festa, es convertís en una nit de tristesa i dol.

Volem agrair de tot cor les mostres de suport i els ànims que hem rebut per part de tothom: la gent del carrer, l'ajuntament de la vila, els ex-membres del grup i les colles de diables que volgueren compartir el nostre dolor.

L'ESPETEC

ESPAI GUINOVART AGRAMUNT

HORARI DE VISITES:

- Dimarts a divendres: De 18 a 21 hores.
- Dissabtes: De 12 a 14 hores.
De 18 a 21 hores.
- Diumenges: De 12 a 14 hores.

L'Espai romandrà **TANCAT** tots els dilluns.

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Núm. 365
Any XXXI
Juliol 1994

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farrerri,
Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

ACPC
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.500 ptes.

A l'estranger: 3.000 ptes.
Número soft: 240 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: El gran mural "Les quatre estacions", presideix un
dels indrets del recentment inaugurat "Espai
Guinovart".
Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.
Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per
part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb
l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Que els torrons són, a Agramunt, alguna cosa més que un dolç per menjar, per Nadal, ens ho ha demostrat en Josep Guinovart en col·locar una tauleta gegant en un dels plats de la gran balança que des de primers de mes presideix la remodelada plaça del Mercat.

El dia de la inauguració, un dels nombrosos personatges que hi assistiren, preguntava si els torronaires de la vila havien col·laborat econòmicament en les obres de rehabilitació de la plaça, o bé s'havien fet càrrec del cost de la balança a tall d'espònsors, com és habitual en altres indrets quan, com en aquest cas, la promoció que representava pel producte era evident.

Em va costar una mica d'explicar a l'Il·lustre visitant que, en general, els torronaires agramuntins es dediquen i limiten a la fabricació i venda del torró. De la promoció ja se'n cuida el poble fent monuments, organitzant i pagant una fira, fent poesies, explicant la seva història, i altres activitats.

Amb aquesta tauleta, tan estratègicament col·locada, en Guinovart no ha fet més que seguir la tradició i a partir d'ara, Agramunt tindrà un altre monument a aquest producte tan nostrat, com dirien els antics poetes que des del segle passat no s'han cansat de glosar-ne les seves excel·lències. Ignoro si el gremi torronaire local haurà tingut el detall d'enviar-li unes quantes taules perquè se les vagi menjant mentre treballa dins l'Espai.

Del sac de l'altre plat de la balança, per molt daurat que sigui, més aviat és un símbol de misèria. Avui de blat, ja gairebé no se'n troba en les nostres contrades, i els pobres pagesos des de fa temps s'han de dedicar a altres menesters per anar fent la viu viu. Això sí, són els que més sintonitzen amb el contingut de l'Espai. Les suors de les antigues feines del camp no s'obliden ni amb el pas dels anys.

Diuen que, a partir d'ara, Agramunt serà cita obligada per aquells que els agrada o són estudiosos de l'art contemporani i ja hem sentit dir que l'Espai serà una mena de "sancta sanctorum" del que es fa a Catalunya, donada l'originalitat creativa que suposa i que ha deixat bocabadats a molts dels entesos que ja l'han visitat.

Esperem que també ens arribin d'altres tipus de visitants atrets per l'Espai i pels altres centres d'interès que indubtablement tenim a Agramunt. Però no pensem que vindran perquè sí. Caldrà una acció decidida de promoció i difusió que, a hores d'ara, encara no hi és. Suposem que es posarà fil a l'agulla ben aviat.

Atentament,

Bernat Jofre

Juliol, 1994

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

GA

Gestoria Feixa

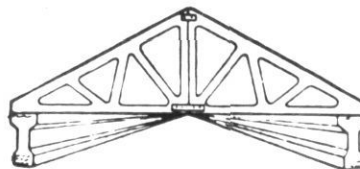
C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

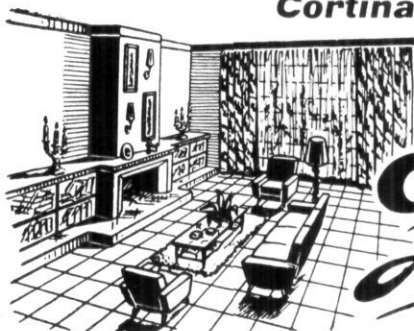
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 **AGRAMUNT**

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Entitats

Notícies de la Coral

UN COR ARGENTÍ A AGRAMUNT

Els dies 30 de juny i 1 de juliol la Coral d'Avui va acollir a la vila d'Agramunt el CORO ESTABLE DE TANDIL (ARGENTINA).

EL CORO ESTABLE DE TANDIL fou fundat en el mes de març de 1972 per la Subsecretaria Municipal de Cultura de Tandil, que confià la seva formació i direcció al mestre Bernardo Moroder. Va tenir els seus antecedents en l'antic Cor Municipal que dirigia el mestre Isaías Orbe i en el Conjunt Vocal de Cámara de Tandil i el Coro Estable del Teatre Estrada de Tandil que dirigia Moroder.

És un cor vocacional, polifònic i mixte, el seus integrants provenen de tots els estaments que componen la comunitat de Tandil.

El cor arribà a la nostra vila el dijous 30 de juny cap a dos quarts de tres de la tarda provinent de Saragossa. L'arribada, ben esperada per tots, es féu a la plaça del Mercadal i en aquest mateix lloc es va fer la distribució dels cantaires per les cases dels membres de la Coral d'Avui. El grup estava format per quaranta-dues persones i eren molt joves.

A mitja tarda se'ls portà a fer una visita pel poble essent l'Església Parroquial el lloc que van admirar més.

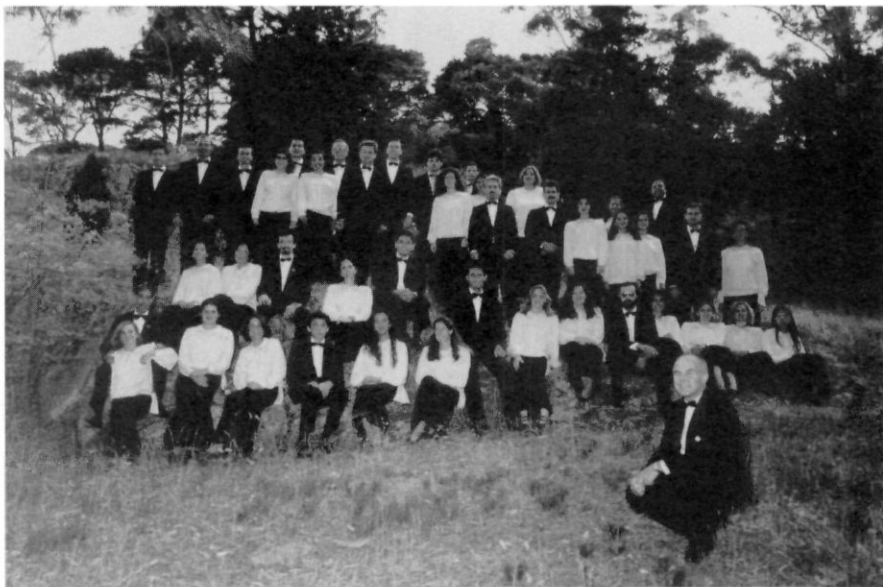
El divendres al matí emprengueren viatge cap a Montserrat per a fer-hi una visita i poder sentir cantar l'Escolania. Després de la seva actuació el cor argentí interpretà dues cançons davant de tots els feligresos.

A les 10 de la nit, l'Església Parroquial va ser el marc del concert del CORO ESTABLE DE TANDIL que, sota la

direcció del mestre Bernardo Moroder, interpretaren un selecte i variat repertori de cançons, les quals van ser fortament aplaudides pel nombrós públic assistent que omplia de gom a gom la nau central. El concert va ser sublim en tots els aspectes, tot el públic va quedar meravellat de la bellesa dels seus cants.

L'endemà, de bon matí, emprengueren viatge cap a França per a continuar la seva gira per Europa. Al darrera quedaven unes hores meravelloses i entranyables per a aquells nous amics de terres llunyanes.

J. Pijuan

Coro Estable de Tandil (Argentina).

Col·laboració

Per una cultura més mediterrània

No fa gaires anys que per Sant Joan solia fugir del rebombori piro-tècnic de Tàrrrega, on residia, i em desplaçava a la busca d'alguna localitat menys estrepitosa, en un cabalístic intent de no negligir la tradició, bastant desvirtuada per tot arreu. La celebració de la nit més curta, amb el ritual, potser, més

antic que servem a les nostres festes populars, la festa de la llum –no la del soroll–, la màgia del foc, penso, és una cita que hauríem de mimar més. La incivilitat estèril, la tendència als excessos sensibles, a les *passades*, com es diu familiarment, poden portar aquesta festa a una confusa devaluació que s'ha d'evitar.

El cas és que, decidit a no suportar més la desproporcionada sonoritat de la nit urgellenca, vaig tirar cap el Pirineu, on esperava trobar un comportament més assossegat. A la primera escapada, passats Agramunt i Ponts, vaig arribar a Organyà. Allà, a cada barri, vora la foguera, hi havia ball amenitzat amb acordió. Era la festa amable que podia estar buscant. Però encara aquí, massa pirotècnicia. L'endemà, a la Seu, vaig poder constatar que aquell

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

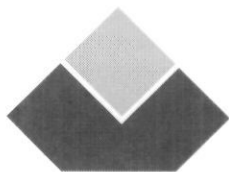
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALSEVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26

AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75

(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

FONTANERIA

CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT

*Gilbert
Bertran*

Plaça Pare Gras, 2

Tel. 973 / 39 23 63

AGRAMUNT

era un indret no recomanable. Així, doncs, l'any següent vaig anar-me'n França endins. Allí, vora un *château*, vaig veure tothom vestit de blanc a l'entorn d'una gran foguera. La gent observava llargament el foc i cadascú expressava pensaments o desitjos. Després se saltava la foguera en un ambient festiu i sense estridències. Els protagonistes es movien amb total naturalitat en aquell escenari quasi wagnerià. No eren, però, veïns, sinó personal d'un centre, amb alumnes, professors i alguns pares. I qui saltava millor era, naturalment, el professor de gimnàstica. En una altra ocasió, estava en un poblet de la Catalunya Nord. A la plaça de la Vila, suficient i endreçada, davant de l'Ajuntament, hi havia un foc escafenyit, gairebé simbòlic, protegit amb una reixa d'obres. El públic hi era reunit vora un tarima, on cantaren –tot en francès i ben discretament– un parell de grups corals

de la localitat. Després arribava la flama del Canigó, portada per un atleta, i tot seguit, *La Principal du Roussillon*, va omplir l'ambient amb la sonoritat entranyable dels instruments de cobla. Van tocar tot un repertori de música balladora, que engrescava grans i petits. Un espanyol ballava manifestant amb rotunditat un domini evident de la situació. De pirotècnia, ben poca cosa: algun d'aquells petits petards que sonen com el foc quan espetega. Finalment es ballà una sardana que va acabar amb un visca! col·lectiu. Encara van pujar diversos espontanis a cantar alguna coneguda cançó abans d'acomiar la revetlla. De retorn a Tàrrrega vaig observar que havien fet rebentar totes les papereres –aquest any sembla que ha tocat als guals.

Diuen que no s'hi val a comparar, que cada terra fa sa guerra, i tot això. Però, com ja he anotat, crec que aquí s'haurien

de mimar més les festes populars. Que els que poden decidir, i els que poden fer –és a dir, els regidors corresponents i el jovent–, hi han de generar un grau superior d'entusiasme cívic. Que és excessiva la proliferació anàrquica de petards amb no gaire més mòbil que poder ufanar-se d'una nul·la sensibilitat acústica. Que s'ha de promoure l'actuació de les cobles més enllà de l'estricta àmbit sardanístic, ja que, per altra banda, suportem de fa molts anys una desvariada implantació de música que s'ha fet convencional, i sembla perdurablement destinada a demostrar-nos que pertanyem a una cultura atlàntica més que mediterrània. Que quan ja s'ha badat prou, és hora de començar a caminar en la direcció que ens pertoca, encara que s'hagi de pensar una mica. Alguns ja ho fan, animem-nos!

Vicent Loscos i Solé

Gent, fets, coses...

De vacances

A molta gent en acostar-se les vacances és quan la tensió i el neguit els assoleixen escales especialment altes. És la conseqüència de setmanes, mesos, de planificació i dubtes amb el fi de gaudir del ben merescut descans anual que marca el principi d'una pressumpta llibertat i el trencament temporal amb el món del treball diari.

Naturalment, les vacances suposen, entre altres coses, una variació positiva força remarcable en l'ànim personal. Així, per a molta gent, després de sentir-se tot l'any com un esclau atrapat en la xarxa del quefer diari, ara fa un respir de llibertat. Una alenada curteta si voleu, però que en el fons ha de ser altament benefactora. És la teràpia per excel·lència que serveix per desembussar els conductes físics i psíquics de l'individu actual; una manera de recuperar energia per a encarar de nou el

següent repte.

És clar que dins del quadre general, que acabo d'exposar hi ha les pertinents excepcions, perquè, per alguns, tots els dies de l'any resulten gratificants. Per aquests l'ocupació laboral no els és cap entrebanc, ans al contrari, sovint els agrada la feina, i els agrada, a més, el sentit quotidià que implica. No sempre és causa determinant la classe de feina que fan; hi ha qui pot sentir-se plenament satisfet en llocs de treball que d'altres s'hi considerin esclaus del món laboral.

Però vet aquí que tant per als uns com per als altres, trencar amb la rutina diària resulta força plaent, i la millor manera de dur-ho a terme és fent allò que més agrada, dins de les possibilitats de cadascú, és clar. I com que l'oferta del mercat és prou variada, tothom pot escollir el seu destí, sempre d'acord amb l'estat de la seva bossa, perquè si la

bossa no sona, no hi ha res que soni.

Amb el temps, la manera de gaudir d'unes vacances ha anat adquirint una dimensió variant per a la gent del nostre país. S'ha passat d'unes minses sortides per anar a escaldufar la pell a les platges d'antany, a un assortiment impressionant de viatges als països més llunyans, amb la consegüent esbroncada per part dels estaments turístics d'ací perquè no s'aprofita per conèixer més i millor els nostres racons.

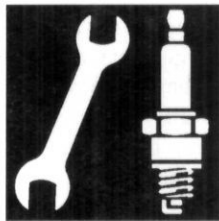
Es té la impressió que les vacances d'enguany es poden veure seriosament afectades pel moment crític que està suportant el país amb la síndrome de la crisi. Això no obstant, encara és per veure la reacció global a aquest entrebanc inqüestionable. La salut laboral del país ja fa temps que necessita una atenció adequada, i la seva germana gran, l'economia, n'està pagant les conseqüències amb escreix. No s'hi pot fer el sord.

A. PONSÀ

Taller Mecànic A. SIN

Avgda. Marià Jolonch, 49
Telèfon 39 23 11

AGRAMUNT

Estem al vostre servei!

Reparació mecànica
i elèctrica de:

- COTXES
- FURGONETES
- TRACTORS
- CAMIONS

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

- SERVEIS IMMOBILIARIS
- ASSEGURANCES
- MANTENIMENT DE LA LLAR
- RESERVA I INFORMACIÓ VIATGES

LLOGUERS

- Es lloga pis amb despatx: 160 m², cèntric i molt assolellat.
- Es lloga pis: 90 m², cèntric, moblat i terrassa. 35.000 pts/mes.
- Es lloga pis: 120 m², calefacció, terrassa, pàrquing i golfa. 38.000 pts/mes.
- Es lloguen baixos: 160 m², molt ben situat. 60.000 pts/mes.
- Es lloga magatzem: 200 m² (oficina a part), amb calefacció i aire condicionat. 50.000 pts/mes.
- Es lloga pis: Molt cèntric, amb calefacció i molt assolellat. 28.000 pts/mes.
- Es lloga pis: Molt cèntric, assolellat i en molt bon estat. 27.000 pts/mes.

VENDES

- Es ven pis: 120 m², quatre habitacions, gran menjador, amb calefacció, terrassa i golfa. Molt assolellat. Preu: 9.000.000.
- Es ven xalet: Entre Calafell i el Vendrell. 900 m² de parcel·la i 200 m² edificats. Calefacció, terrassa i pàrquing. Preu: 19.500.000.
- Es ven apartament: A Taüll. 63 m² més 10 m² de terrassa. Pàrquing. Preu: 9.000.000.
- Es ven casa: Molt cèntric. Preu: 4.000.000.
- Es ven pis: 90 m² amb golfa de 30 m². Calefacció de gas-oil, terrassa i pàrquing. Preu: 8.000.000.
- Es venen pisos: 120 m². Amb calefacció, terrassa, golfa i pàrquing. Preu: 9.500.000 i 10.000.000.
- Es venen cases unifamiliars: 85 m² per planta. Amb terrassa i pàrquing. Preu: V.P.O. max. 10% Fons perdut.
- Es venen baixos: 130 m². Cèntrics. Preu: 7.000.000.
- Es venen baixos: 300 m² i molt cèntrics. Preu: 14.500.000.
- Es ven casa: Tres plantes i grans baixos. Amb terrassa i garatge. Preu: 13.500.000.
- Venda de solars edificables: De 200 a 650 m², en diferents punts d'Agramunt.

PREUS REALS INFERIORS. TENIM EL PIS O LA CASA QUE BUSCA! Consulti'ns sense compromís!

L'Aiguabarreig

L'Aiguabarreig comença a ser quelcom arrelat a l'Institut de Batxillerat d'Agramunt. Per aquells que desconequin què és l'Aiguabarreig, direm que es tracta d'una revista feta per i per als alumnes del centre. El mes passat, com aquell qui no ho vol, es va editar el número 25 i ara fa poc, el 26. Es tracta, doncs, d'una revista estudiantil i juvenil que surt quan l'ocasió ho permet i el bon temps hi ajuda, però que ha arribat, d'alguna manera a mantenir-se en la seva permanència.

Va sorgir, per primera vegada, al llarg del curs 80/81 de la classe de català de COU, quan es va pensar en fer una activitat didàctica que lligués amb les tasques escolars; els mateixos alumnes van ser qui van escollir el nom que la identifica. En aquella ocasió només es va editar un número i prou. Al cap d'un parell de cursos es reprengué la idea de fer amb els alumnes una revista estudiantil, i hom es recordà d'aquell primer

número que havia estat fet, cosa que suposà la represa. Es pot dir que des del curs 83/84 ja no s'ha parat més; cada any escolar s'han editat un, dos, tres o quatre exemplars, fins arribar al número 26 actual.

Val a dir que, superats els primers tempteigs, es creà en ocasions l'EATP (una assignatura tècnica de dues hores setmanals) de "Revista", cosa que n'ha facilitat la continuïtat. Gairebé sempre hi ha hagut algun professor que s'ha fet càrrec que l'Aiguabarreig tirés endavant, encara que no hi escrivís directament. En aquest sentit, s'ha d'esmentar, principalment, alguns professors de català que sovint han fet de pal de paller de la revista.

Quant al contingut, es pot veure que, a grans trets, hi ha un denominador comú molt marcat que es podria definir així; una entrevista (a algú del poble o relacionat amb l'Institut), un article de fons, creacions pròpies (especialment poesies i contes), dibuixos, acudits, entreteniments, col·laboracions d'assignatures en específic i les notícies del centre. I tot plegat amanit amb molt d'humor i de gresca jove. En aquest sentit es pot dir que ha tingut un èxit inusual una secció de consultes sentimentals, parodiant la manera de la "Mari Francis", anomenada "Cartes a la tieta".

Pel que fa a aspectes tècnics, podem explicar que s'editen prop de 300 exemplars que es regalen (en cursos anteriors s'havien venut) entre els alumnes, professors i persones pròximes al centre. S'imprimeix en ciclostil, cosa que només permet fer servir una cara de cada full; i les portades i alguna que altra pàgina acostumen a ser fotocopiades. Cada número sol tenir al voltant de les trenta pàgines.

Al llarg dels 25 números han anat variant els redactors i la manera de fer, ja que amb el pas del temps uns s'esqueren i en vénen de nous. Com la vida mateixa. De manera que l'única cosa que no ha canviat és el centre i la idea de fer una activitat que lliga molt bé amb els estudis.

Joan Puig i Ribera

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

*Trobarem a faltar el teu somriure.
Diu que ens deixes, t'en vas lluny d'aquí.
Però el record de la vall on vas viure
no l'esborra la pols del camí.*

JAUME MORENO i BALAGUERÓ

*que morí el dia 25 de juny de 1994,
a l'edat de 19 anys.*

A. C. S.

Els seus apenats: pares, Miquel i M.ª Teresa; germanes, Inés, Carme i Maribel; cunyats, Josep M.^a i Jaume; padrins, oncles, nebot, cosins, amics i altres familiars.

Davant la impossibilitat de donar personalment les gràcies a les moltes persones que van assistir al funeral i enterrament del seu fill, així com les nombroses mostres de condol rebudes per tan trist motiu, mitjançant aquesta nota vol fer públic el seu agraïment a tothom, a l'ensems que els pregunen un pietós record per la seva ànima.

AGRAMUNT, juny de 1994.

MOBLES ESCOLÀ

AL SERVEI D'AGRAMUNT I LA RIBERA

MOBLES ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 i Plaça de la Muralla

Telèfon 39 07 85

AGRAMUNT - URGELL

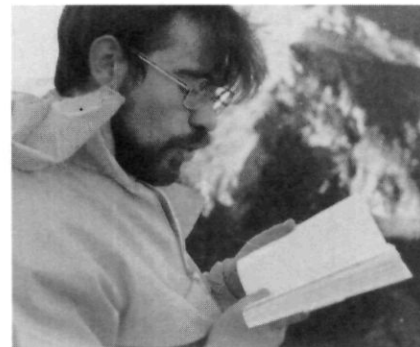
En Joan Puig i Ribera

Un agramuntí culturalment inquiet

Se'm fa una mica estrany l'haver d'anar a fer una entrevista al Joan. Hi ha un avantatge i és que no hauré de "trencar el gel" com és diu en català. I un desavantatge, no se m'haurà d'escapar cap barbarisme...!

Quan entro al jardí vaig a poc a poc i mirant cautelosament que no em surti el gos. La sorpresa és que d'un costat de la casa vénen corrents dues gallines! Respiro, m'estimo més les gallines que el gos, penso. Són simpàtiques. Em quedo uns instants sota el sol ardent de

la tarda, mirant els seus moviments ràpids, dibuixen uns gargots de colors en el cel xafogós, semblen no tenir calor. Jo en canvi, tinc la sensació de ser una tortuga pesenta. Pujo les escales i toco el timbre, en Joan no tarda ni mig minut a aparèixer, nerviós, bellugadís, actiu, com sempre. Sembla que la calor no l'afecti. Passem al menjador i sense "trencar el gel" comença la nostra conversa, distesament. El Joan té la qualitat de fer-te sentir "com a casa".

Arcalís, 31 de desembre del 78.

de dalt, amb els nens, a baix hi havia les nenes. En aquella època es va inaugurar el menjador escolar. El Sr. Curià el va preparar per examinar-se d'ingrés que es feia a Lleida. Era necessari per seguir estudiant el Batxillerat. M'explica l'anècdota que de tots els qui van presentar-se, només ell va saber fer un problema de matemàtiques i que també només el van suspendre a ell a causa d'un error que va haver-hi en el seu nom.

Feia d'escolà i per això va marxar a estudiar junt amb tres nois més d'aquí del poble al Seminari de la Seu, quan tenia 12 anys. Allí va romandre sis cursos d'Humanitats que era com el Batxillerat però ampliat amb les assignatures de música, llatí, català i francès. En acabar li convaliden passant una prova i se'n va l'Institut de la Seu a estudiar C.O.U.

– Què et va decidir a estudiar Filologia catalana?

– En acabar C.O.U. no tenia gaire clar de seguir els estudis de Teologia i juntament amb uns altres nois del Seminari, vaig demanar un temps per a pensar-ho. Mossèn Jaume Rubió era el nostre tutor i va ésser una nova experiència la de reunir els seminaristes de Lleida, Solsona i la Seu en una residència de capellans a Lleida. Uns quants estudiaven C.O.U., altres ja l'havien acabat, altres es van posar a treballar i uns quants, entre aquests jo, vam començar a estudiar una carrera. A mi m'hagués agradat estudiar Psicologia ➤

Discurs de l'Onze de Setembre (1977) al Mercadal.

– Breu biografia.

En Joan Puig neix un 19 de febrer de l'any 1953 a les 9 del matí a "Cal Padret", al carrer Castell d'Agramunt. Fill d'en Josep i Teresa. Té dues germanes més grans, la Carme i la Remei i una de més petita, la Marta. M'explica que el renom de casa seva possiblement vingui arrel

que allà, anys enrera, hi havia hagut un convent de "padres". El seu padrí va comprar la casa i la van anar arreglant de mica en mica.

Fins als 4 anys va anar a les monges i després va continuar a les escoles. Recorda Donya Margarita, el Sr. Gassó, el Sr. Ribó i el Sr. Curià. Ell anava al pis

El Consistori en ple amb el President Tarradellas en la seva visita a Agramunt (setembre '79).

però a Lleida, de lletres, només es podia triar: Dret, Història o Filologia catalana. Vaig anar a la de Llengua una mica per exclusió de les altres.

Quan feia tercer curs de carrera vaig adonar-me que no sentia veritable vocació i vaig comunicar-ho a casa amb el conseqüent disgust del meu pare) i al Seminari. Vaig continuar la carrera a l'Autònoma de Barcelona ja que a Lleida no podies fer 4rt ni 5è curs.

- Quin record conserves d'aquells anys d'estudiant a la Universitat?

- Molt bon record d'un professor, en Josep Vallverdú. A Lleida tot era molt precari, les classes les fèiem a l'escola de Magisteri i nocturnes per això hi havia molta gent gran. Recordo també un altre professor, en Josep Murgades, llavors era molt jovenet i ens vam fer amics. També en Joaquim Moles, les seves classes eren realment universitàries.

A Barcelona, com que vam anar-hi a quart curs, ens sentíem una mica com el peix fora de l'aigua, els de Lleida érem uns "novells".

- Vas estudiar pensant arribar algun dia a l'Institut d'Agramunt?

- Estudiava perquè m'agradava. Vaig marxar del poble als 12 anys però sempre m'hi vaig sentir molt lligat, fins al punt que mentre estudiava, recordo que vaig escriure una carta a la revista SIÓ preguntant perquè no obrien l'Institut si feia temps que estava acabat. També em va

agafar la dèria d'anar, junt amb en Joan Novell, que estudiava amb nosaltres, a fer conferències pels pobles dels voltants d'Agramunt, portant un missatge: la importància que el jovent estudiés. Aquesta campanya la vam ampliar escrivint uns articles a la revista SIÓ.

Començo a treballar el curs 78-79 a l'Institut de Tàrrrega. En aquella època no hi havia massa llicenciats en català. Al 79 faig les oposicions. Un fet característic és que com que eren les primeres, no hi havia cap llicenciat en català al Tribunal. Eren tots professors d'institut que d'alguna manera tenien

relació amb la llengua catalana. Les aprovo, però no puc triar Agramunt perquè pertanyia a Tàrrrega. He d'esperar al curs 80-81 per a venir aquí, i fins ara!

- Quines diferències trobes dels primers anys d'ensenyant a ara?

- La societat, de 15 anys cap aquí, ha canviat molt, per tant és lògic que també hi hagi hagut canvis en el món de l'educació.

Els alumnes d'ara tenen un gran "aparador" per triar, no poden prescindir d'algunes coses a que estan acostumats. Abans, els estudiants treballaven molt més que ara, no se suspenia tant. Hi ha una manca d'ideals, ara tot és molt materialista, abans hi havia uns ideals altruistes. No dono la culpa a ells, és un canvi general.

Quant als pares, una cosa positiva és que ara hi ha una millor relació pares-professors en general. Han d'entendre que l'educació és cosa de família i escola, va lligada. Malgrat aquest avanç, encara és poc, perquè actualment només acudeixen a les convocatòries de reunions un 25%. No puc entendre com a cops s'envia una carta als pares per parlar d'algun problema del seu fill i no acudeix ni l'un ni l'altre.

També és positiu el canvi que hi ha hagut a nivell de professors. Al principi d'estar aquí, de la plantilla d'uns 22, en canviaven uns 17 o 18 i això impedia el

Fi de curs, juny 1986.

Acte commemoratiu dels 25 anys de SIÓ (abril de 1989).

bon funcionament del centre. Crec que l'estabilitat que hem aconseguit els darrers anys, evita molts conflictes.

Jo he notat un gran canvi en la meva assignatura ja que quan vaig començar a donar classes de català, no hi havia material, ni llibres. Ara hi ha de tot. Els alumnes arriben amb un bon nivell de bàsica, abans com que no n'havien estudiat mai, tot era nou i difícil. La televisió en català, els diaris, els llibres... tot ha ajudat al canvi.

– **Explica'ns com va anar la teva elecció a Director?**

– Em vaig presentar candidat a Director arran d'haver anat malament la direcció anterior. Hi va haver molts conflictes interns. Vaig arribar a denunciar el Director perquè faltava molts dies a classe. A l'hora de les votacions, com que l'oposició va presentar una altra candidatura, jo vaig retirar la meva. A l'any següent em vaig presentar per intentar arreglar les coses. Vaig sortir elegit. D'això ja fa sis anys. Abans havia estat Cap d'estudis amb en Pons de Director durant tres anys.

Penso que he ajudat a revaloritzar el desprestigi que tenia l'Institut durant aquells anys. Ara hi ha un professorat bastant estable i les coses funcionen, hi ha un bon clima. Tinc el sentiment global que va bé. No m'importa l'haver passat tantes hores al centre per intentar millorar-lo.

– **Quina ha estat la teva tasca durant**

aquests anys? I al mateix temps explica'ns el funcionament del Centre.

– La meva tasca principal ha estat coordinar-ho tot perquè el Centre funcionés bé. Jo sol, evidentment, no hagués pogut. Hi ha una colla de persones que m'han ajudat. L'Equip Directiu està format pel Director, el Vice-director, el Cap d'estudis que porta l'aspecte pedagògic i el Secretari que vetlla el material i els diners. El Claustre de professors, que és el conjunt de tots els professors del centre, un total de 22, actualment. Un professor de Llatí, un de Grec, un de Dibuix, un de Francès, un d'Anglès i un de Gimnàstica. Dos de Física-Química, Català i Castellà. Tres d'Història.

Els 220 alumnes també són part essencial, els pares i el personal no-docent 3 senyores de la neteja, una administrativa, un conserge i una persona que té cura del bar. També hi ha el transport que ho organitza l'A.P.A.

L'òrgan més important i representatiu és el Consell Escolar. Vindria a ser com el Parlament, és qui pren les decisions. Està format per 9 professors, entre ells el Director, el Cap d'estudis i el Secretari, un representant de l'Ajuntament, 3 alumnes, un representant del personal no-docent i 4 pares.

La meva principal tasca com a Director ha estat cuidar que des que comença el curs fins que s'acaba, tot funcioni bé i organitzat d'acord amb els plans

d'estudis vigents.

També tenen molta importància les activitats extraescolars. Actualment totes estan programades i aprovades pel Consell Escolar. Abans no era així, a cops preguntaves on eren els alumnes d'un curs i resulta que havien marxat d'excursió a Barcelona.

– **De quins cursos i assignatures es compon B.U.P. i C.O.U.?**

– A 1r, de B.U.P. hi ha 10 assignatures, dues d'elles optatives: Religió o Ètica i Francès o Anglès.

A 2n, una altra optativa més: E.A.T.P, és un ensenyament més tècnic: cuina, llar, disseny, botànica aplicada... Varien en funció del professorat.

A 3r, ja hi ha la divisió entre Ciències (Física, Química...), Lletres (Grec, Llatí) o mixtes (Matemàtiques, Llatí, Literatura...).

A C.O.U. hi ha 8 assignatures, 4 de comuns i 4 depèn de l'especialitat. Aquestes últimes condicionen la carrera posterior de l'alumne.

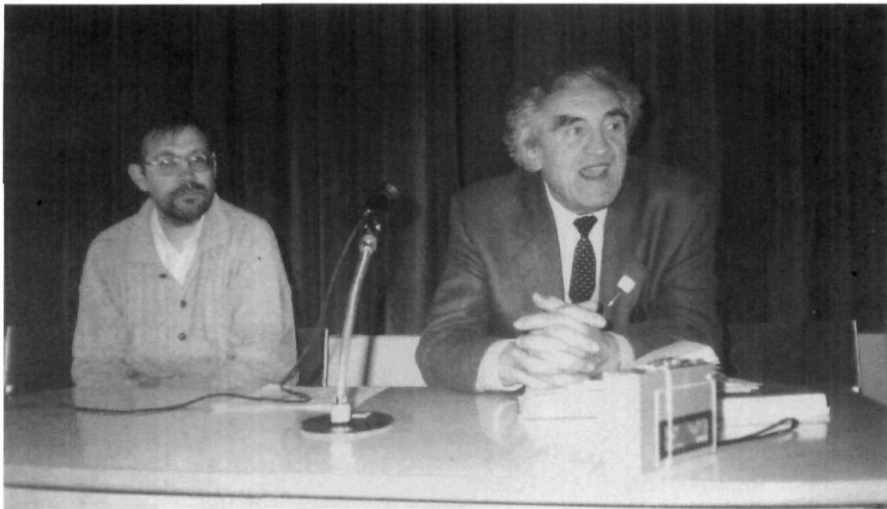
– **Recordes alguna anècdota especial?**

– Era un dia de juny a la nit. Vivíem al costa de l'Institut, feia calor i teníem les finestres obertes. Vam sentir sonar l'alarma i corrents em vaig posar els pantalonets. En arribar a la porta, em vaig trobar el conserge, el Sr. Espinosa i vam trucar a la Guàrdia Civil. Quan van arribar vam entrar a veure què passava, però jo en girar-me vaig adonar-me que anava 10 metres endavant i ells tots darrere. Vaig trobar la situació molt còmica, encara que en aquell moment no em fes gens de gràcia. Aquell dia ens van robar dues vegades, però coses sense importància.

– **Has tingut molts problemes en aquest càrrec?**

– Un dels més importants ha estat la relació amb l'Administració de "dalt". Ells funcionen amb mentalitat de polítics i nosaltres per bona voluntat. No puc entendre el seu silenci administratiu. Mai no et trobaràs en una empresa privada que avisis a Direcció d'algun problema i que ningú no ho solucioni. Per donar-te un exemple, nosaltres tenim un responsa-

➔

Al costat del poeta Jordi Pere Cerdà (Escriptor del mes) en una conferència a l'Institut (20 maig '91).

ble de la calefacció. Va prevenir-nos que la xemeneia era perillosa. Vam fer un escrit a l'Administració i encara és hora que ens contestin. Jo sóc un home de fets, no de paraules. Quan hi ha un problema, s'hi ha de posar remei.

Vaig ser representant durant uns anys dels Directors de Lleida a Barcelona però ho vaig deixar desmoralitzat totalment ja que allà només fèiem teràpia de grup, ens queixàvem tots davant el Delegat, però després tot continuava exactament igual. Aquesta mentalitat dels de "dalt" és una de les coses que em disgusta més.

També hi ha hagut conflictes a nivell personal. El Director té unes atribucions limitades. És una classe de direcció que no té res a veure amb la d'una empresa. S'està parlant molt de reestructurar-ho, de posar el model francès: passar unes oposicions especialment per a Direcció. Les avantatges són que el Director té més potestat però per contra no hi ha tant lligam amb els professors.

Hem aconseguit coses, és clar, però nosaltres amb la mínima ajuda, a base de ganes i de no parar. Vam pavimentar la part del davant, hem posat reixes, més llums i portes que tanquin. Estem arreglant l'herba per convertir-ho en zona verda, al començament hi havia un herbassar al darrere que cobria una persona!

- Per què no has continuat en el càrrec?

-Una primera raó, per convicció. Penso que no hi ha ningú imprescindible i que és important que una persona no s'acomodi molts anys en un càrrec, llavors s'apoltrota. Si la gent canvia, es fan coses diferents, s'agafa un nou impuls.

Una altra raó és la postura en fals amb la qual es troba el Director, no pot manar perquè de "dalt" no li donen atribucions i per altra banda ha d'afrontar tots els problemes que es presenten i prendre decisions. L'ésser

Director m'ha suposat moltes hores més al centre que qualsevol altre professor i molts problemes que no t'ho compensa la diferència de sou que et paguen.

I la tercera raó és que a mi, allò que de veritat m'agrada és el contacte amb els alumnes, les classes, i fent de Director no en podia fer gaires. Ara podré tornar a la tasca de professor.

- Qui ha entrat a formar part del nou equip directiu?

- No s'han canviat tots els membres, podríem dir que s'ha reestructurat, per això estic tranquil, la tasca començada es continuarà. La Montse Villaró que era Vice-directiva, ara ha passat a la Direcció, en Ramon Bernaus que era Secretari, ara és Vice-Director i els nous són: la Mercè Vilarassau, Cap d'estudis i el Jordi Valls, Secretari.

El sistema d'elecció és similar al sistema polític democràtic. S'han de presentar candidats i es pot fer campanya electoral. Elegeix el Consell Escolar. Es vota per a Director i un cop elegit, proposa els altres càrrecs que també s'han de votar. Si no es presenta ningú, tothom és elegible (els definitius o bé agregats amb un any d'antiguitat al centre).

- Creus que has treballat diferent pel fet d'estar a l'Institut del teu poble?

- De treballar ho hauria fet igual però

Amb bona part dels companys de SIÓ (febrer '93).

potser en un altre lloc no m'hi hagués presentat. Aquí he treballat amb més estima, això sí.

- Què hi manca?

- Si la Direcció pogués gaudir de més diners, tot estaria més arreglat, tot i que ara l'Institut està bastant bé, penso.

Coses a fer, entre altres, seria: arreglar les canaleres, hi podria haver més pistes, una cisterna...

Hi ha hagut despeses que les hem reduït, per exemple, el telèfon i les dietes.

- Parla'ns una mica de la Reforma Educativa. Quan s'implantarà aquí a Agramunt?

- S'amplia l'educació obligatòria dels 14 als 16 anys. Es vol mirar que no hi hagi separació entre FP i Batxillerat. Es vol fer que els alumnes construeixin el seu currículum. Hi haurà més oferta educativa, més atenció als alumnes, però... jo hi veig un greu problema i és la manca de mitjans. La majoria de professors en som bastant escèptics. Allà on s'està experimentant, els resultats no són massa bons. Penso que no es pot endegar una Reforma d'aquesta envergadura sense diners. Ara anem amb una sabata i una espadenya, però amb la Reforma potser anirem descalços. La veig molt problemàtica i és estrany com els de "dalt" no se n'adonin.

El Delegat va dir que s'implantaria d'aquí a dos cursos. Han de venir els alumnes a partir de 12 anys i per tant augmentarà l'alumnat i el professorat.

- Com veus el futur dins el món de l'ensenyament?

- Optimista. El veig bé però complicat. Optimista potser perquè el miro des d'aquí, des d'un Institut petit. El B.U.P. que s'imparteix aquí, és molt diferent al d'un centre gran. Per això penso que anirà bé. Però torno a repetir que una reforma sense mitjans és difícil que tingui èxit.

- Ara que hi ha hagut altre cop problemes relacionats amb l'ensenyament del català, com ho veus des de la teva perspectiva de professor

Amb la Higínia i la seva filla, Irene. (Ribera de Cardós '93).

d'extinció és la catalana. El castellà va endavant, va en camí d'esdevenir una de les llengües més parlades mundialment i això no es pot arribar mai a pensar del català.

El bilingüisme no és natural. Aquí a Lleida, de fet, estem una mica com en una reserva perquè si anem a Barcelona veiem realment en quina situació es troba el català. Aquest és el problema i no a l'inrevés. Tothom qui pugui pensar contràriament és que desconeix la situació lingüística real del nostre país.

- Formes part de la redacció a la revista SIÓ i també ets el Director de la revista "Aiguabarreig" i "Instinotícies" de l'Institut, quina és la teva tasca en totes elles?

- M'integro com a redactor a la revista SIÓ el primer any de treballar a Agramunt. Abans hi havia escrit, però no amb continuïtat. M'elegeixen Director més endavant. Dimiteixo del càrrec arran d'entrar a formar part de l'Ajuntament com a Conseller de Cultura. No se m'accepta i llavors

d'aquesta llengua?

- Els problemes són per qüestions polítiques, ens ho fan els de fora. Jo penso que la llengua que està realment malament i en situació de perill

em veig obligat a deixar d'anar a les reunions fins que accedeixen a acceptar la dimissió. Segueixo com a redactor i col·laborant en moltes coses: els col·leccionables, les converses...

Amb una part de la família; encara n'hi falta (1994).

No n'estic del tot satisfet, crec que hem de millorar moltes coses però de mica en mica ho anem fent.

L'"Aiguabarreig" neix el curs 1980-81 però no té continuïtat. La Higínia la reemprèn anys més tard ja que n'havia fet una a l'Institut de Mollerussa on havia treballat. A partir d'aquí s'ha anat continuant. Cada curs es treuen 2 o 3 números, aquest 4. Hi va haver un moment que perquè no es perdés, els professors van crear un E.A.T.P. Als alumnes els agrada, jo els deixo fer.

L'"Aiguabarreig" és la revista dels estudiants i l'"Instinotícies" és la revista seriosa. És la veu de l'institut que informa els pares d'horaris, activitats extraescolars,... Són diferents. Fins ara ha sortit 6 números d'"Instinotícies".

- Quines activitats t'agrada fer com a "hobby"?

- Llegir és una de les meves grans afeccions. També disfruto fent coses de bricolatge, m'agrada aprendre coses noves, i estic molt a gust amb la meva família, no és ben bé un "hobby" potser, però m'agrada estar amb ells.

- Quina persona ha influït en la teva vida?

- La Higínia. També les amistats encetades al Seminari. Ens trobem sovint. Hi ha hagut gent que quan n'ha marxat, n'ha renegat; jo no comparteixo les idees però no en renego.

- Darrere de cada home hi ha sempre una gran dona? (o a l'inrevés)

- És possible. De totes maneres les parelles ens aparellem per una colla d'afinitats i raons, el més important és conèixer-se bé.

- Com et definiries ideològicament?

- Nacionalista clarament i tirant cap a l'esquerra, però d'un partit que actualment no existeix, tot i que en voto un.

- Com veus Agramunt actualment?

- Està passant per una etapa de creixement. Tot està una mica desval·lestat, com en el període d'adolescent, però les persones, en definitiva les veig bé. Si no m'hi trobés bé, no l'hauria escollit per a viure.

- I Catalunya?

- Les coses poden mirar-se des del

instinotícies

FULL INFORMATIU DE L'INSTITUT DE BATXILLERAT "RIBERA DEL SIÓ" AGRAMUNT
JUNY DE 1994 NÚM. 6

Comiat

Un comiat sempre té una dosi de tristesa. Potser els millors comiats són aquells que no es fan. Tanmateix, ni que sigui amb senzillesa i amb un lleuger nuset a la gola, deixeu-me dir "adéu". Deixo d'ésser director per tornar a ser un professor més del centre.

Estic content perquè si fem balanç dels sis anys passats, crec que hi ha hagut una entesa positiva entre tots els que vivim al centre. Això no és pas un mèrit personal, és clar, sinó de tots els professors i de la resta de treballadors no-docents; és, però, un fet constatable que no es pot negar i en el qual haurem col·laborat, ni que sigui mínimament, l'equip directiu.

Sumari

1. Comiat. Article a propòsit del canvi de director
2. L'Aiguabarreig. Comentari entorn la revista dels alumnes en motiu dels 25 primers números
3. Racó de poesies. Publicació de les poesies dels nostres alumnes quardonades amb un accésit en el XVII Certamen literari de St.Jordi de la vila d'Agramunt
7. Competicions esportives. Resultats i classificacions de les competicions entre els centres de secundària de les rodalies
8. Notícies breus

Estic content també, perquè la nova junta de direcció ha estat elegida per unanimitat del Consell Escolar cosa que implica poder treballar amb la confiança de tots. A part d'ésser un equip que combina l'experiència de la direcció amb la il·lusió dels nou incorporats. La millor manera de traspasar un càrrec és trobar uns substituïts que poden fer oblidar els seus antecessors; en aquest sentit, doncs, puc dir que he estat afortunat.

Estic content perquè a partir del curs que ve podré tenir un horari normal, cosa que suposarà impartir més classes, que és el que a mi m'agrada. Torno a la normalitat. Torno a l'aula des d'on podré lluitar perquè el nostre jovent avenci en coneixements, educació i humanitat. Ben mirat, encara hi surto guanyant, amb el canvi. Em quedo amb el senzill nomenament de professor.

Joan Puig i Ribera

Última portada de la revista "Instinotícies".

punt de vista del vas mig ple, per tant és una visió optimista la meua. Practiquem "el pactisme", com diu l'historiador Jaume Vicens. Són una terra de pas. Anem aconseguint allò que volem de mica en mica. Jo no estaria mai d'acord amb la violència.

- Milites algun partit polític?

- Havia estat de l'Esquerra Republicana. Quan vaig entrar a l'Ajuntament, ho era. Va passar per uns mals moments

i vaig deixar la militància.

- Vas formar part del primer Ajuntament democràtic aquí a Agramunt. Com recordes aquella època?

- Vaig ser Tinent d'Alcalde amb l'Huguet i membre del Cosell de festes. Una colla de jovent ens ajuntem per evitar l'entrada de gent de dreta a l'Ajuntament. Érem d'esquerra, però com que érem poquets, no podíem pre-

sentar-nos en representació d'aquest partit, així que vam ajuntar-nos amb el nom d'Independents per un poble nou. I el poble va confiar en nosaltres.

- **Principal tret del teu caràcter?**
- M'agrada treballar.
- **Quina és la qualitat que més valores en un home (dona)?**
- L'honradesa.
- **El teu principal defecte.**
- No m'agraden els formalismes ni les aparences, i reconec que això, a cops és necessari, si un entra en política o té un càrrec públic.
- **La teva ocupació preferida.**
- La lectura.
- **Què t'agradaria ser?**
- Res d'especial. Em conformo perfectament amb el que sóc.
- **On t'agradaria viure?**
- Tot i que hi ha llocs molt millors, em quedo amb Agramunt.
- **Escriptors preferits?**
- Molts: J.V. Foix, P. Calders, M. Rodoreda, M. Barbal, Tísner, Ll.

Villalonga, i un llarg etc.

- **Compositors?**
 - Mozart, Bach, Vivaldi.
 - **Quin llibre estàs llegint actualment?**
 - El "Segon diari Mínim", d'Umberto Eco.
 - **Quina cosa detestes més?**
 - La poca formalitat i l'engany.
 - **El teu lema?**
 - Fer la feina ben feta.
 - **Una última reflexió abans d'acabar aquesta xerrada?**
 - Seria desitjable que l'home avancés més amb seny, amb humanitat, amb convivència.
- ...No sé les hores que han passat, moltes, però parlant amb el Joan, sembla que el temps es deturi. Té facilitat de paraula i expressió atractiva en el gest. És d'aquelles poques persones que tenen una conversa agradable i interessant alhora. Hem començat sols, ara acabem acompanyats de la seva filla, la Irene que

intenta cridar l'atenció del seu pare enroscant-se-li com una serpeta per la seva cama. Ell, pacient i carinyós té paraules per a les dues. Finalment hem de deixar-ho, la classe d'anglès l'espera i interromp la nostra conversa. El Joan s'escapa d'una revolada i jo em quedo uns instants a la porta del seu jardí parlant i disfrutant de la fresca de la vesprada amb la Higinia. La seva mare seu en una cadira més lluny prop del llindar de la porta. Em despedeix amb un somriure afable.

Mentre camino cap a casa, em ve a la memòria una vegada que em van fer valorar una classe havent de donar el nom d'un gust, d'una olor i d'un color, en lloc de posar una nota. Em va xocar, ho vaig trobar original. Ara, a cops, mentalment i només per a mi, ho aplico en alguna ocasió especial. La conversa amb el Joan ha tingut gust de te fresc amb llimona, olor de fusta i color de mel.

Núria Sorribes

SERVEIS 10

SERVEIS IMMOBILIARIS

ZURICH ASSEGURANCES

HOGAR-MULTI RISC
COMERÇ - VIDA
AUTO - IMMOBLES

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS
ADMINISTRACIÓ COMUNITATS

LLOGUER APARTAMENTS SALOU - CAMBRILS
AMB PISCINA, PÀRKING, JARDÍ, A 100 M. DE LA PLATJA

LLOGUERS
PIS MOBLAT TOTALMENT
PIS CARRER SIÓ, AMB CALEFACCIÓ
PISOS NOUS A ESTRENAR, CTRA. DE CERVERA
PIS ECONÒMIC, 2 HABITACIONS
PIS EDIFICI "LA TORRE" (MOBLAT)

VENDES
PIS CTRA. DE CERVERA 100 M², MÀXIMA QUALITAT
PIS CARRER SIÓ, SEGONA MÀ, 5.400.000
CASA SEGONA MÀ, CTRA. DE CERVERA
CASES UNIFAMILIARS SECTOR CLOS

LOCALS COMERCIALS
LOCAL 70 M² ECONÒMIC
LOCAL 250 M² AMB BOMBA DE CALOR,
CARRER ÀNGEL GUIMERA (IDEAL PER OFICINA)
LOCAL AMB MAGATZEM, CÈNTRIC
LOCAL CARRER SIÓ

SOLARS
OPORTUNITAT ÚNICA: PARCEL·LES DE 200, 300, 400 M²
A 4.800 PTS. M² (URBANITZACIÓ EN CONSTRUCCIÓ).

C/. ÀNGEL GUIMERA, 10
TEL. i FAX 392324 - AGRAMUNT

*La flama del teu cor s'apagà per
sempre, però el teu resplendor
encara ens il·lumina.*

Preguem a Déu
per l'ànima de

Jaume Moreno i Balagueró

A. C. S.

que morí el dia 25 de juny de 1994.

Mai no t'oblidarem.

L'ESPETEC

AGRAMUNT, juliol de 1994

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (10) "No tot foren flors i violes"

Pep, aquella nit calorosa de setembre del 2026, després de sopar pujàreu el Josep i tu al nostre pis a prendre cafè, li preguntares a l'Ariadna per la "Laica" la gosseta, i ella et va dir que s'havia mort feia uns mesos, que ara en tenia una altra, no de raça, una mescla de gos d'atura del Pirineu, que es deia "Blanca". I recordarem, no ho oblidaré mai, que, un dia molt calorós com el d'avui, el dia 12 de juny de 1994, vingueren els crítics d'art: en Cesáreo Rodríguez Aguilera i Josep-Maria Corredor Mateos, amb les seves esposes. En Guino estava molt inspirat, i enfeinat en "L'Espai", gairebé no se'n movia, amb el seu germà Martí, i el Capell el fuster, ambdós col·laboradors d'en Guino, i homes per a tot. Treballaven de valent, ja que el 2 de juliol s'havia d'inaugurar. El Josep ens explicà que fou tot un espectacle el veure les cares que posaren els quatre en veure la plaça del Mercat, l'edifici, i sobretot, les pintures i els muntatges: "L'era", "la cabana" i el mural "les quatre estacions". Quedaren extasiats.

– És extraordinari, extraordinari, deien. No se'n podien avenir de la gran inventiva, la d'idees noves, genials, que ací hi veieren, que augmentaven la

riquesa expressiva d'en Guino, fins a punts impensables. El Guinovart, els visitants, el Jovell i el Josep, digué, se sentien com qui diu al cel, a la glòria. El Josep portava un llibre "Art modern a Catalunya" de Cesáreo... perquè l'hi dediqués. I l'hi posà: "A Josep Farreny, en la Capilla Sixtina de Guinovart en Agramunt. Amb tot l'afecte". Cesáreo Rodríguez Aguilera.

– Aquella nit fou, Pep, la que ens enfadarem, recordes? Per culpa d'aquella poesia que jo vaig considerar que era una declaració de tu a mi vaga. Resulta que havia quedat per sobre del vídeo, o a sota el televisor. La Clara la va trobar i la va llegir. –Mira, mare, quina poesia més maca que et va fer el Pep. Calleu tots un moment. I la va llegir en veu alta. Començaren les rialletes iròniques, les burletes, les paraules en doble sentit. I tu Pep, seguies junt amb tots, fument-vos de mi, fent-me pagar el riure. Com disfrutàveu!

– Sí que ho recordo, Remei. Fou terrible com t'enfadares, i amb tota la raó del món. Ens passàrem d'allò més, i explotares. El mal sí, ja havia estat fet. Jo n'era l'artífex. Em vares dir que tu no eres la "novia" de ningú, ni tan sols platònica, i molt menys de mi. Malgrat

que et donés la raó en tot, et posares gairebé histèrica, fins al punt que jo et vaig dir: Jo me'n vaig, amics, perdoneu-me si us plau, i tu Remei sobretot. Agafaré un taxi cap a Barcelona, després de telefonar a l'Ester dient-li que hi vaig. El 2 de juliol tornaré per la inauguració de "L'Espai Guinovart". Potser sí Remei que no t'entenc. Sento molt haver-te ofès com ho he fet. Les satisfaccions de les que parlo en aquesta poesia, tu saps, i tots també ho heu de creure, sobretot tu Clara, que el nostre és, una gran amistat, entranyable, amistat, la més profunda i pura, haguda i per haver. Vull dir-te Remei que, si tu vols, si ha de ser pel teu bé, no tornaré per ara. Tampoc no t'escriuré, ni et telefonaré a la gestoria, si ha de molestar-te. Fins i tot que a Agramunt, que és el que més estimo de tot el món, no tornaré, si tu no vols. Dona'm una abraçada, Clara, i no facis enfadar, com jo ho he fet, la teva mare. Em dol en l'ànima, Remei, perdona'm. Adéu amics!

– Pep, sortosament, el 2 de juliol ens reconciliarem de nou. Fou inoblidable aquell dia! La festa, la gent, l'entusiasme de tothom a Agramunt, i per l'"ESPAI GUINOVART".

— Libreria
— Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

ESCOLA DE FUTBOL "GERARD GATELL"

L'equip de tercera regional de l'escola Gerard Gatell ha conclòs una brillant temporada adjudicant-se el Trofeu "Pacheco". Aquest trofeu ha estat el resultat d'un trepidant final de temporada en el qual el nostre equip ha aconseguit 10 victòries i 2 empats en els últims 12 partits disputats. Esperem que aquest final de temporada sigui un preludi de la temporada vinent en la qual hi ha expectatives de lluitar per la promoció.

La final del Trofeu "Pacheco" es va disputar al camp del Tèrmens, enfront de l'equip de Pardinyes. El resultat final fou de 3-2. L'encontre va ser molt obert, però les ocasions foren totalment favorables als nostres. L'equip del Pardinyes solament creava perill en comptades ocasions, així ho demostra el fet que els dos gols del Pardinyes foren de penal. En cap moment va perillar la victòria i l'eufòria de jugadors i els nombrosos aficionats que es varen desplaçar a Tèrmens va esclatar quan es va transformar el 3-1, es veia cada vegada més a prop la victòria.

Cal agrair a la nombrosa quantitat de públic i el suport que van donar als nostres joves jugadors. Des d'aquí esperem que de cara l'any vinent es puguin repetir i ampliar els aficionats al nostre club.

Com cada any es va celebrar a Lleida la Nit del Futbol, on es feren entrega de diferents trofeus, i al nostre club li entregaren el merescut Trofeu "Pacheco".

Equip guanyador del Trofeu "Pacheco". D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Emili Curià (entrenador), E. Donaire, A. Silvestre, M. Pla, V. Padullés, A. Padullés, S. Mendoza, S. Pla (delegat), R. París, M. Marín, A. Giménez, P. Garcia, A. Pérez.

Amb aquest trofeu que ens va fer molta il·lusió d'aconseguir pensàvem donar per acabada la temporada 93-94, durant la qual tantes anècdotes i particularitats, bones i no tan bones, ens han anat succeint al llarg d'aquests mesos.

Tot hagués quedat en el passat, fins que la nit del 24 de juny, el nostre company d'equip, en Jaume Moreno i Balagueró de 19 anys, fou víctima d'un inexplicable accident, el qual li costà la

vida. Després d'aquest desgraciat fet, la nostra Vila emmudí, s'acabaren les revetlles i el nostre equip perdia un dels seus jugadors.

Jaume: Des de la nostra més gran impotència davant el fet, no podem fer altra cosa que guardar-te en el record, i de ben segur que en properes competicions el teu nom serà recordat i enyorat.

Albert i Sisco

CLUB BILLAR AGRAMUNT

El passat dia 2 de juliol del Club Billar Agramunt celebrà el seu cinquè Aniversari amb una Diada plena d'actes.

A les 9 del matí es van jugar les partides de Quarts de Final del V Torneig Quatlon de Billar Vila d'Agramunt. En aquesta eliminatòria Miquel Huguet, Joan Pampalona, Miquel Palomino i Carles Siles s'imposaren respectivament a Sergi Armengol, Jordi Figuera, Joan Llurba i F. Xavier Noró C.

En Semifinals Miquel Huguet superà

Joan Pampalona i Carles Siles féu el mateix amb Miquel Palomino.

En el partit pel tercer i quart lloc Miquel Palomino guanyà Joan Pampalona.

A les 4 de la tarda es disputà la gran Final, en la qual Miquel Huguet s'imposà per dues caramboles al seu oponent Carles Siles.

A continuació tingué lloc una partida d'exhibició a la modalitat Quadre 47/2 entre els jugadors Francesc Fortiana i Valerià Parera, dos grans campions del billar català i espanyol que ens delectaren amb la precisió del seu joc.

Seguidament tinguérem l'ocasió de contemplar durant una hora el "xou" d'en Valerià Parera que efectuà un seguit

CLAUDI NADAL rebent una placa commemorativa, de mans del President del Club Billar Agramunt.

CLAUDI NADAL enmig de VALERIÀ PARERA i FRANCESC FORTIANA, protagonistes de l'exhibició billarista.

de caramboles tan espectaculars com divertides, que foren àmpliament comentades i aplaudides pel públic assistent.

Amb aquest acte acabà la primera part de la Festa que havia tingut lloc al Casal Agramuntí, per a traslladar-nos tot seguit a un restaurant local on tingué lloc el sopar vetlla social.

En el decurs del sopar es va fer la

presentació oficial de l'himne del Club Billar Agramunt, s'efectuà el lliurament de trofeus de la temporada esportiva 1993/94 i es sortejaren diversos regals entre els assistents.

L'acte però més emotiu de la vetllada fou l'homenatge a l'agramuntí Claudi Nadal, a qui el President del C.B. Agramunt li lliurà una placa en reconeixement als seus mèrits en l'esport del billar.

A l'acte hi van assistir l'Alcalde d'Agramunt, Sr. Josep Huguet; els senyors Tomàs Àlvaro i Albert Ferrer, de la Federació Catalana de Billar; el Sr. Pere Fiñana, Delegat Territorial per Lleida de la Federació Catalana de Billar; els billaristes d'èlite en Francesc Fortiana i en Valerià Parera, així com familiars i amics d'en Claudi Nadal.

L. G.

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

SECCIÓ DE TRIALSIN

CAMPIÓ D'ESPANYA

Una vegada més, el nostre corredor en Francesc Recio i Berdegué ha obtingut un nou triomf, aquesta vegada ha estat el Campionat d'Espanya de Trialsin de la seva categoria.

Els resultats obtinguts en les diferents proves pel Francesc, han estat els que detallem:

2n. A la localitat de Badajoz.	1r. A la localitat de Granada.
1r. A la localitat de Vitoria.	1r. A la localitat de Lés.

I a la classificació actual del Campionat d'Espanya, és:

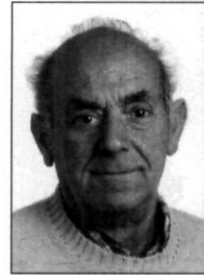
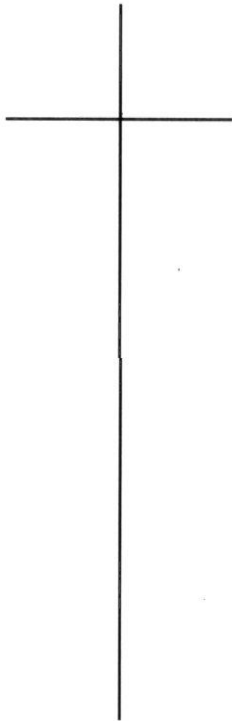
1r. Francesc Recio	57 punts
2n. Josep-Maria Sadurní	46 punts
3r. Blai Parramon	45 punts

Felicitem en Francesc i el seu pare com a entrenador i els encoratgem perquè continuïn treballant i sacrificant-se per obtenir aquests èxits, enhorabona.

Jordi Martí

Francesc Recio, Campió d'Espanya 1994.

Cinquè Aniversari

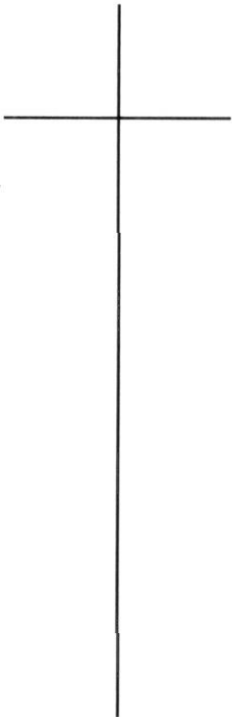
Antoni Padullés i Mirasó

(Ton de l'Espot)

25 - 7 - 89

A. C. S.

Agramunt, 25 de juliol de 1994

La modèstia fou la seva millor gala,
la laboriositat el seu més dolç esplai
i la llar el centre dels seus amors.
(S. Agustí)

Pregueu a Déu per l'ànima de

Llorenç Oliva i Batalla

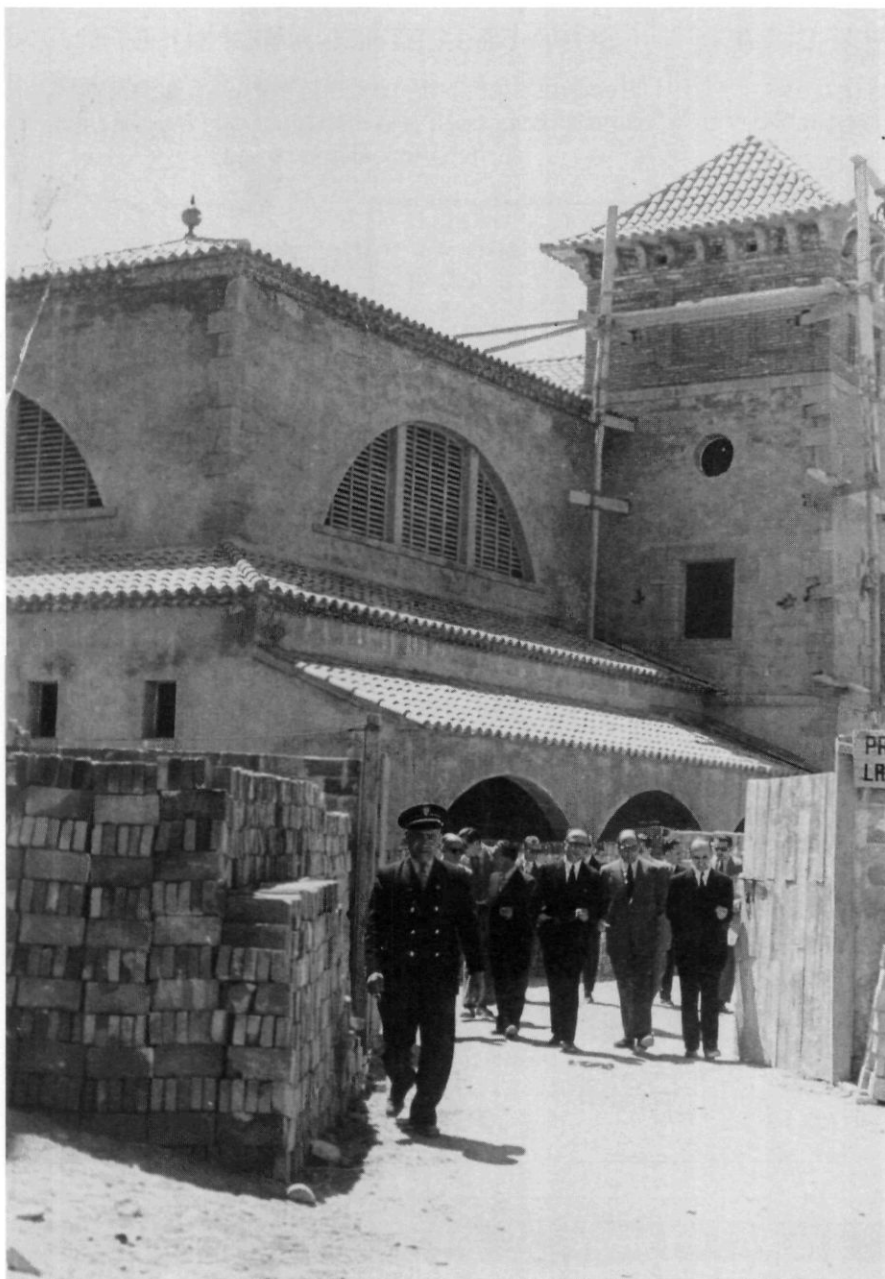
qui descansà en la pau del Senyor
el dia 8 de juliol de 1994, a l'edat de 79 anys,
havent rebut els Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

R. E. P.

Els seus apenats: esposa, Neus Brils i Claramunt; fills, fills polítics,
néts, i família tota us agrairan una oració per l'etern repòs de la
seva ànima.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, juliol de 1994

L'any 1948 l'edifici del Mercat s'estava construint a càrrec de l'organisme "Regiones Devastadas". La IMATGE d'aquest mes correspon a la visita que el Director General d'aquesta entitat, José Moreno Torres, va fer el dia 24 de juny d'aquest any per tal d'inspeccionar les diferents obres que s'estaven duent a terme a la nostra vila.

L'edifici estava pràcticament enllestit, com es pot apreciar a la fotografia que mostra les autoritats al final del recorregut. L'alcalde de l'època era en Benjamí Ramírez i l'agutzil del primer terme el popular Ramon de les Crides.

Quaranta-sis anys més tard la plaça i l'edifici han canviat de fisonomia i, especialment, d'ús. La magnificència de l'immoble que aleshores s'aixecà, ha servit com espai idoni per acollir l'obra d'un artista que aquell any començava la seva trajectòria en el món de les arts plàstiques amb la primera exposició individual.

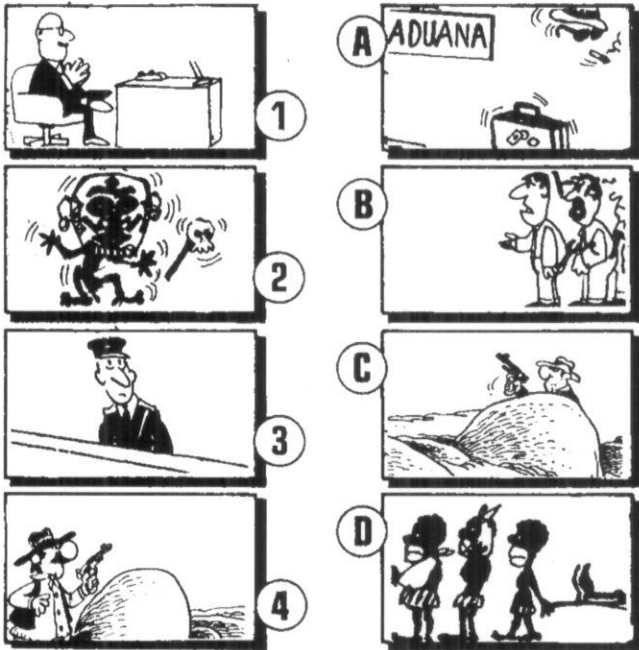
ES LLOGA CASA, BEN SITUADA

- Menjador - sala d'estar
- 4 habitacions (3 dobles)
- Pati interior molt assolllat
- Cuina amb rebost
- 2 banys
- 2 places de pàrquing

Raó: Telèfons 39 05 68 - 39 10 04

CADA OVELLA AMB LA SEVA PARELLA

Heu de localitzar el dibuix de la dreta que es correspongui amb el seu respectiu de l'esquerra.

Solució: 1 - B; 2 - D; 3 - A; 4 - C

Solució al SALT DE CAVALL,
per P. R.:

Sabater amic o parent,
calgat car i dolent.

SOPA DE LLETRES AMB "XULETA"

En aquesta sopa de lletres hi trobareu el nom de 9 pintors famosos, que a més teniu anotats al costat. Només cal buscar-los.

DEGAS
MURILLO
LAUTREC
MONET
GOYA
VELAZQUEZ
MANET
RENOIR
SOROLLA

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

Sa	a	car	rent,
çat	pa	lent.	ter
mic	ba	cal	i
	do	o	

Solució a la Sopa de Lletres:

La caLa*Aj*Sera.

Turrone*s* Vicen*s*

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

Marbres Vilalta

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Pregueu a Déu per l'ànima de

Eugeni Comas i Recoder

que morí cristianament al seu domicili de
Bigai, 8 - 3r, 2a Barcelona,
el dia 8 de febrer de 1994,
a l'edat de 79 anys.

Els seus afligits: esposa, Carme Viladot i Puig; fills, Joan, Mª Carme i Santi; fills polítics, Carme Enrich, Pep Cartaña i Mercè Barenys; néts, germans, cunyats, cosí, Marià Roig i Recoder i família tota us preguen una oració per l'etern descans de la seva ànima.

AL CEL CIA

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^è B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Partits polítics

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

LA BASSA D'OLI

Amics:

Avui volem començar el nostre escrit fent un recordatori entranyable a l'amic Jaume Moreno, que en circumstàncies tan desafortunades deixa consternats tots qui el coneixíem i apreciàvem. Donem el condol a la família i a tots els més propers a ell.

Som conscients que aquest fet lamentable ha estat completament fortuït, no es pot acusar ningú ni a res. Des d'aquí volem fer arribar el nostre suport també al grup l'Espetec, que ens consta molt afectats, fet comprensible però que no ha d'aturar la continuació d'aquestes manifestacions culturals arrelades a la nostra vila, dins del costumari de tot Catalunya.

I reprent la nostra activitat acostumada volem fer-vos saber que aquest mes no s'ha celebrat el ple habitual el propassat 2 de juliol.

Com estava previst va quedar obert, de manera definitiva, el nostre Espai Guinovart amb el seu entorn completament acomodats. No sabem si s'ha fet una anàlisi i si s'ha respost a les expectatives creades pel que va a assistents, publicitat, divulgació...

Hem escoltat comentaris gens positius que manifesten que si el Sr. Pujol no anés tan "arropat" i no haguessin estat presents els foranis (batlles, regidors, consellers comarcals, diputats provincials), del poble no hauríem fet quantitat... això ens dóna peu a pensar, per què? Pot ser una forma de rebuig, per part d'alguns, per demostrar que no els agrada la plaça tal com ha quedat?, o més gran encara, que en definitiva "passessin" de tot l'Espai en general com si no es tractés d'una pertinença de tots?

Una opinió compartida per molta gent és que ni la premsa ni la televisió, creiem que ha tractat el tema amb la intensitat i profunditat que calia esperar, i la raó no pot ser altra que incloure aquest esdeveniment dins un apretat programa que aquest dia tenia el Sr. Pujol: Ajuntament de Preixana, Abocador del Consell Comarcal, Cambra de Comerç, Espai Guinovart, Ctra. de Tàrraga-Artesa, Premis del Cercle d'Economia a Lleida..., i el més important per la premsa les declaracions del Sr. Pujol a la política nacional. Eren tants actes en un dia que no van poder ressaltar-ne cap en especial, ens vam equivocar de dia.

Volem, una vegada més, agrair al Sr. Guinovart aquesta mostra de confiança i estima a la Vila d'Agramunt, pensem que mai no li agrairèm prou.

Siau, amics.

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern 31-5-94

EXPEDIENT DECLARACIÓ RUÏNA

Atesa la denúncia de part interessada respecte a l'estat material dels immobles núm. 22-24 del C. de Sant Joan, s'acordà iniciar expedient de declaració de ruïna dels immobles esmentats i s'ordena a la propietat que amb caràcter d'immediatesa, procedeixi a adoptar les mesures necessàries als efectes d'evitar danys a tercers.

CERTIFICACIÓ

S'examinà i aprovà la Certificació núm. 3, de les obres d'infraestructura Sector dels Horts, Cr. Horts i Passeig Nou 1a. Fase, per un import total de 3.618.188 PTA.

EXPEDIENT EXPROPIACIÓ FORÇOSA: Consultori Mèdic de Mafet.

Per part de secretaria s'informa a la Comissió de Govern que en data 30 de maig ha comparegut el Sr. Miquel Torres i Carbonell, titular propietari de la finca urbana cadastral núm. 05040-12, afectada parcialment per l'expedient d'expropiació forçosa per a la ubicació del Consultori Mèdic de Mafet, el qual ha manifestat l'acceptació de la indemnització aprovada per l'ajuntament Ple, xifrada en l'import de 300.150 PTA. Tanmateix es fa constar que s'ha fixat amb la propietat la signatura de l'Acta d'avinença en el preu per mutu acord.

CONVENI DE DOTACIÓ DE SERVEIS AJUNTAMENT D'AGRAMUNT -INAGSA-

La societat mercantil INAGSA és propietària d'un terreny ubicat a Agramunt de superfície 2.426'94 m², que termeneja al sud, Camí de les Planes, Ponent, Travessia de la Fondandana Sud i Nord, plaça de la Fondandana.

Atès que INAGSA, actuant com a promotora ha sol·licitat llicències municipals per a la construcció en el terreny indicat d'un conjunt d'edificacions destinades a ús residencial, resultant que aquest terreny és parcialment urbanitzat, solament en el seu front pel camí de les Planes i a fi i efecte de procedir a la dotació de serveis per consolidar el grau d'urbanització necessària que possibiliti la seva edificació.

S'acordà d'aprovar el conveni d'urbanització entre l'Excm. Ajuntament d'Agramunt i la societat mercantil INAGSA, regulador de les obligacions que aquesta societat ha d'assumir enfront aquest Ajuntament a fi i efecte de dotar dels serveis necessaris els terrenys objecte d'edificació, segons les clàusules estipulades.

REPARACIÓ MONUMENT AL TORRONAIRE

S'acordà aprovar el pressupost presentat pel Sr. Antoni Borrell i Pujol, per a la reparació del monument al torronaire, el qual es troba en mal estat, i que ascendeix a la quantitat de 225.000 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1994.

PETICIÓ SUBVENCIÓ MAQUINARI I PROGRAMARI INFORMÀTIC

Atesa la resolució de 21-4-94, de convocatòria per a la

formació del programa de cooperació a la informatització de les corporacions locals, any 1994 i en concret la línia A de cooperació relativa a l'atorgament de subvencions pel finançament d'adquisicions de maquinari i programari informàtic i donada la necessitat d'adquirir-ho, s'acordà: Concórrer al programa de cooperació a la informatització de les corporacions locals per a l'any 1994 i remetre la sol·licitud de subvenció a la Delegació Territorial del Govern, de la Generalitat de Catalunya, als efectes oportuns.

Comissió de Govern, 14-6-94

OBRES D'INFRASTRUCTURA DEL SECTOR DELS HORTS: Cr. Horts i Passeig Nou.

Obres complementàries de la 1a. fase.

Com a conseqüència de l'execució de les obres d'Infraestructura del Sector dels Horts, Cr. Horts i Pg. Nou, 1a. Fase, i la realització de les passarel·les de trànsit lleuger de la zona escolar - polígon, s'ha posat de manifest la necessitat d'acondicionar, d'una manera adequada, el tram del Passeig Nou que enllaça el Cr. Horts amb les esmentades passarel·les, de manera que es garanteixi l'accés rodat. Aquesta intervenció consistiria en l'arranjament del marge dret d'aquest vial i la dotació dels serveis mínims indispensables, a efectes d'urbanització, tal i com consta en l'informe lliurat pels SSTT municipals. La inversió prevista s'ha estimat en un Pressupost d'Execució per Contracta -PEC- per import de 6.612.643 PTA havent-se fixat amb l'empresa Contruccion Sant Guim SA -integrant de la UTE adjudicatària de les obres principals d'infraestructura del sector- una oferta que permet el manteniment d'idèntics preus que els ofertats en les obres principals esmentades, és a dir, una baixa equivalent al 31 % respecte al PEC, resultant de l'adjudicació, en el seu cas, per un import de 4.562.724 PTA el qual s'acordà autoritzar-lo amb càrrec al vigent Pressupost i s'aprovà la relació de subjectes passius pel concepte de Contribucions Especials.

CONTRACTE DE MANTENIMENT INSTAL·LACIÓ ELÈCTRICA DE BAIXA TENSIÓ EDIFICI "ESPAI GUINOVART"

Atès que la Comissió de Govern en sessió celebrada en data 19-4-94, va acordar la rescissió unilateral del contracte de manteniment de la instal·lació elèctrica de baixa tensió de l'edifici "Espai Guinovart", subscrit inicialment en data 20-9-93, ensems, facultar el Sr. Alcalde per a la formalització d'un nou contracte de manteniment amb instal·lador autoritzat.

En data 1-6-94, ha estat formalitzat per l'Alcaldia un nou contracte de manteniment de la instal·lació esmentada amb l'empresa autoritzada de Sebastià Albareda i Viladrosa.

ESTACIÓ DEPURADORA

De la Junta de Sanejament s'ha rebut escrit pel qual s'informa que l'obra de construcció de l'estació depuradora d'aigües residuals d'Agramunt, ha estat adjudicat a la Unió Temporal d'empreses O.C.P. Construcciones SA-Kruger Enginnering Ute Edar Agramunt.

CORAL D'AVUI

Es donà compte de l'escrit rebut de la Coral d'Avui, referent a la visita a Agramunt de dos cors estrangers, un de l'Argentina i l'altres d'Ucraïna.

SOL·LICITUD BESTRETA REINTEGRABLE PER MATERIAL INFORMÀTIC

El President proposà a la Comissió de Govern sol·licitar a l'Excma. Diputació Provincial de Lleida una bestreta reintegrable per import de vuit-centes disset mil sis-centes trenta-sis pessetes, 50 % del total de despeses ocasionades per a l'adquisició de material informàtic. S'acordà de sol·licitar a l'Excma. Diputació una bestreta reintegrable sense interès per l'import indicat a tornar en deu anualitats i publicar el present acord al BOP a efecte de les reclamacions que s'estimin pertinents.

PERÍODE DE COBRAMENT DE TAXES I IMPOSTOS MUNICIPALS

S'acordà de fixar el període comprès entre els dies 15 de setembre de 1994 i el 15 de novembre de 1994 ambdós inclosos, per a la cobrança de les taxes, preus públics i impostos municipals (Desguàs de canaleres. Entrada de vehicles, Tenència de gossos, Recollida d'escombraries, Clavegueram i Cementiri Municipal), corresponent a l'exercici econòmic de 1994, en període voluntari. Fixant-se el període de constrenyiment amb recàrrec del 20 % a partir del dia 1 de desembre de 1994.

OBERTURES D'ESTABLIMENTS

SERVIMUNT SCP. Obertura d'un establiment dedicat a oficines C. de Sant Joan.

Correus i Telègrafs, obertura d'un establiment dedicat a oficina. Av. de Jaume Mestres.

Maria Àngels Salvà i Huguet, obertura d'un establiment dedicat a perruqueria. C. de la Sabateria de Dalt.

NÍNXOLS CEMENTIRI

Joana Pons i Marquilles, nínxol núm. 1. Galeria de St. Pere.

Carme Pla Vicens i Josep Pla Sàrries, nínxols 2 i 3. Galeria de Sant Pere.

Antoni Alcalà i Llop, nínxol núm. 4. Galeria de Sant Pere.

Ricard Creus i Lacasa, nínxols núms. 5 i 6. G. de Sant Pere.

Teresa Sans i Boncompte, nínxols núms. 7 i 8. Galeria de Sant Pere.

Josep Maria Puigarnau i March, nínxol núm. 9. G. de St. Pere.

Assumpció Cortada i Roset, nínxols núms. 10 i 11. G. de St. Pere.

Ramon Pera i Sangrà, nínxol núm. 16. Galeria de Sant Pere.

Palmira Casals i Muntada, nínxol núm. 17. Galeria de Sant Pere.

LLICÈNCIES D'OBRES

COMPANYIA TELEFÒNICA D'ESPANYA, SA, per instal·lar un pas soterrani i un cable telefònic per la façana. Travessia-

Ctra. de Cervera-C. V. del Socors.

INAGSA, construcció d'un edifici de magatzems i 6 habitatges. Bloc 4. Camí de les Planes.

FECSA, per instal·lar una línia de baixa tensió. Camí de les Planes.

INAGSA, construcció d'un edifici amb magatzems i 6 habitatges. Bloc 5. Camí de les Planes.

Lluís Quesada i Giménez, construcció d'un habitatge unifamiliar de PO. C. dels Asgous.

Construccions Blanco-Rovira, S.A., per connexió d'aigua potable. Ctra. d'Almenara, Pol. 6, parcel. 2.

INAGSA, 6 drets de connexió a la xarxa de clavegueram. Camí de les Planes.

Ramon Bernaus i Solé, col·locar porta metàl·lica enrotllable al garatge de casa. Ctra. de Tàrraga.

Magdalena Fa i Solans, obrir una porta al pati del corral del darrera de la casa i pavimentar-ne 25 m². Ctra. de Cervera.

Ramona Bertran i Sabartés, enderrocar una tanca del corral i tornar-la a fer nova amb blocs de formigó. Raval de Puigverd.

Francesc Nogales i Teodoro, fer una cisterna per aigua a la casa. Baixada del Convent.

Jaume Figueres i Vilanou, rebaixar dues vorades segons normes facilitades. C. dels Horts.

Àngel Jubete i Comenge, connexió d'aigua potable. C. de l'Aspi.

Montserrat Vilalta i Recasens, canviar les bigues de la galeria del darrera de la casa. Plaça de Baix (Montclar).

Josep Vidal i Minguella, fer una tanca al voltant del pati de la casa i una cisterna a l'interior del garatge. C. Comtessa d'Aurembiaix.

Josep Pérez i Beltran, repassar les esquerdes de les parets i reforçar les bigues. Ctra. de Tàrraga.

Miquel Cabrol i Tarín, arrebossar i pintar la façana de la casa. C. Ntra. Sra. de la Mercè.

Joan Carrera i Marsà, repassar les goteres del terrat. C. de l'Aspi.

Josep-Maria Torres i Sabé, canviar les bigues del 2n. traspòl de la casa. C. de Sió.

Felip Porta i Pedrós, arranjament de la teulada d'un cobert. Pd. "Les Comes" Pol. 22, Parc. 11 (Montclar).

Josepa Trepà i Pedrol, canviar la canalera de la casa. Avgda. Jaume Mestres.

Josefina Puig i Fitó, canviar les rajoles de tot el pis i enguixar les parets interiors i els envans. C. de St. Joan.

Francesc Clotet i Sabio, alçar 3x3 m. una paret exterior del terrat de la casa. C. Institut.

Joan Jové i Solé, connexió aigua potable. Polígon Industrial (C. Indústria, s/n).

Joaquima Miralles i Castellà, pintar la façana de la casa. Avgda. Jaume Mestres.

Joan Bobet i Orrit, pintar la façana de la casa. Avgda. Jaume Mestres.

INAGSA, 6 drets de connexió a la xarxa de clavegueram. Camí de les Planes.

Carme Trepà i Pla, rebaixar la vorera i rematar l'esglaó del davant de la porta de la casa. Cr. dels Horts.

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

En Plini Almandinguilla i Bugadell

per Guillem Viladot

Aquest que ara passa, Urc, és en Plini Almandinguilla i Bugadell fill d'homosexual i de mare concubina. En Plini va tenir una infantesa plena de cintes, de llaços, de flors i de vaixells de paper. Com que no tenia gaires amics es passava moltes estones jugant tot sol a nines i a cocó-dinar. Si jugava a ser persona gran es posava gorra i sabates grosses. Un dia s'estirà despullat al sofà i amb una agulla de cap es punxà el melic, i en veure que li sortien gotes de sang jugà a tenir la menstruació. Un altre cop se n'anà a ca l'apotecari i pidolà al dependent una mica de pa de farmàcia, o sigui retalls d'oblees. Aquell vespre, en arribar a casa jugà a combregar. Més endavant, a col·legi, a l'hora del pati, es quedava en un racó i agafava formigues i deixava que se li enfilessin pels braços, i en veure-les tan petites jugava a ser Déu. Uns quants anys més endavant va dir que volia ser noia i s'hi vestí, i ningú no se n'estranyà perquè tothom la hi tenia des de ja feia temps. Va ser l'endemà d'anar a veure la Sanjana, una dona mig guaridora mig bruixa que li confirmà la voluntat. Els problemes, però, començaren en ser cridat per fer la mili. En presentar-se amb vestits de dona provocà la riota de tota la caserna. En assabentar-se'n, el coronel féu cridar en Plini i en tenir-lo al davant li manà que es despullés. El presumpte soldat no hi posà cap inconvenient. En veure'l nu, el coronel avisà el capità metge i li manà que examinés el recluta de dalt a baix. El metge, després d'una observació molt acurada, donà aquest diagnòstic: sexe imprecís. El coronel féu un crit tot afirmant que les persones són mascles o són femelles i que per tant calia especificar, sense ambigüitats, el sexe d'en Plini. La iracúndia del militar acreixia perquè per més que ell, amb els seus propis

ulls, indagés l'indret adequat, tampoc no era capaç de distingir la mena de sexe del noi. Fidel a la situació, el metge certificà: *sexo desconocido*. Acabada la inspecció, el Plini es vestí i tornà a casa. De primer s'assequé al llit i després es posà a plorar. L'endemà visità una casa d'*efectos militares* i comprà un vestit de soldat. En veure's disfressat d'aquella mena davant del mirall, entonà l'himne d'infanteria que havia après al col·legi de les monges concepcionistes on s'alternava amb el *Cara al sol*. No el va poder acabar perquè li entrà una forta vomitera. Un cop asserenat, es desvestí i amb un mirall de mà s'examinà l'indret de les parts vergonyoses. Acabada la feina es traslladà a casa la Síndria que per cinc pessetes ensenyava les vergonyes a qualsevol persona. Quedava clar que la naturalesa de la Síndria era molt simpàtica de veure, al contrari del que sentí quan el seu cosí li mostrà el carall: el fàstic va estar a punt de fer-la vomitar una altra vegada. A partir d'aleshores entrà de senyoreta de companyia de la marquesa de la Llinda. En assabentar-se del problema d'en Plini, el féu operar i per sempre més s'anomenà Plínia, sense deixar de servir la marquesa al costat de la qual es passava hores i més hores, llegint històries d'amor. En morir l'aristòcrata, heretà tota la seva fortuna i es traslladà a residir a París on diuen que va tenir moltes ocasions de casar-se. No ho féu mai, potser perquè fet i debatut, la Plínia mai no se sentí Plínia de ple, com si en un racó o altre no s'hagués extirpat del tot l'original condició de Plini. Una vegada l'any ve a Riella i es passeja per tots els carrers i les places i se'n torna a França. Gairebé no la reconeix ningú, però cada cop que ve, els pardals, les falcies i els plàtans de la plaça del Pou enceten un enrenou tendríssim.